

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 282

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

54. sējums
2011. gada 24. septembris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
-----------------------	--------	---------

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2011/C 282/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 269, 10.9.2011.	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2011/C 282/02	Lieta C-308/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 20. jūnijā iesniedza Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Vācija) — <i>Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH/John O. Butler GmbH</i>	2
---------------	---	---

2011/C 282/03	Lieta C-310/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 20. jūnijā iesniedza First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) — <i>Grattan plc/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs</i>	2
---------------	---	---

LV

Cena:
EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2011/C 282/04	Lieta C-321/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Juzgado de lo Mercantil de A Coruña</i> (Spānija) — <i>Germán Rodríguez Cachafeiro un María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor/Iberia Líneas Aéreas de España S.A.</i>	3
2011/C 282/05	Lieta C-323/11: Prasība, kas celta 2011. gada 22. jūnijā — Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste	3
2011/C 282/06	Lieta C-324/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. jūnijā iesniedza <i>Legfelsőbb Bíróság</i> (Ungārija) — <i>Gábor Tóth/Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály</i> tiesību pārņēmēja <i>Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága</i>	3
2011/C 282/07	Lieta C-331/11: Prasība, kas celta 2011. gada 30. jūnijā — Komisija/Slovākija	4
2011/C 282/08	Lieta C-334/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 14. aprīļa spriedumu lietā T-466/08 <i>Lancôme parfums et beauté & Cie/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Focus Magazin Verlag GmbH</i> 2011. gada 29. jūnijā iesniedza <i>Lancôme parfums et beauté & Cie</i>	4
2011/C 282/09	Lieta C-348/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 4. jūlijā iesniedza <i>Tribunal d'instance de Paris</i> (Francija) — <i>Thomson Sales Europe SA/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)</i>	5
2011/C 282/10	Lieta C-349/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 4. jūlijā iesniedza <i>Tribunal de première instance de Liège</i> (Beļģija) — <i>Auditeur du travail/Yangwei SPRL</i>	5
2011/C 282/11	Lieta C-350/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 4. jūlijā iesniedza <i>Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen</i> (Beļģija) — <i>Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat</i>	6
2011/C 282/12	Lieta C-351/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 4. jūlijā iesniedza <i>Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen</i> (Beļģija) — <i>KGH Belgium NV/Belgische Staat</i>	6
2011/C 282/13	Lieta C-354/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2011. gada 10. maija spriedumu lietā T-187/10 <i>Emram/ITSB</i> 2011. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Maurice Emram</i>	7
2011/C 282/14	Lieta C-355/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 6. jūlijā iesniedza <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) — <i>G. Brouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Ladbouw en Innovatie</i>	8
2011/C 282/15	Lieta C-360/11: Prasība, kas celta 2011. gada 8. jūlijā — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste	8
2011/C 282/16	Lieta C-361/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. jūlijā iesniedza <i>Rechtbank Haarlem</i> (Nīderlande) — <i>Hewlett-Packard Europe BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat</i>	9
2011/C 282/17	Lieta C-362/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira</i> (Portugāle) — <i>Serafim Gomes Oliveira/lusitana</i> — <i>Companhia de Seguros, S.A.</i>	9

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2011/C 282/18	Lieta C-365/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. jūlijā iesniedza <i>Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa</i> (Portugāle) — <i>João Nuno Esteves Coelho dos Santos/TAP Portugal</i>	10
2011/C 282/19	Lieta C-367/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. jūlijā iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Beļģija) — <i>Déborah Prete/Office national de l'emploi</i>	10
2011/C 282/20	Lieta C-368/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. jūlijā iesniedza <i>Tribunale di Santa Maria Capua Vetere</i> (Itālija) — kriminālprocess pret <i>Raffaele Arrichiello</i>	11
2011/C 282/21	Lieta C-369/11: Prasība, kas celta 2011. gada 12. jūlijā — Eiropas Komisija/Itālijas Republika	11
2011/C 282/22	Lieta C-371/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Hof van beroep te Gent</i> (Beļģija) — <i>Punch Graphix Prepress Belgium NV/Belgische Staat</i>	11
2011/C 282/23	Lieta C-372/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2011. gada 24. maija spriedumu lietā T-489/08 <i>Power-One Italy SpA</i> /Eiropas Komisija 2011. gada 14. jūlijā iesniedza <i>Power-One Italy SpA</i>	12
2011/C 282/24	Lieta C-374/11: Prasība, kas celta 2011. gada 13. jūlijā — Eiropas Komisija/Īrija	13
2011/C 282/25	Lieta C-375/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 15. jūlijā iesniedza <i>Cour constitutionnelle</i> (Beļģija) — <i>Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge</i>	13
2011/C 282/26	Lieta C-384/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 19. jūlijā iesniedza <i>Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel</i> (Beļģija) — <i>Tate & Lyle Investments Ltd./Belgischer Staat</i> , otrs lietas dalībnieks: <i>Syral Belgium NV</i>	14
2011/C 282/27	Lieta C-392/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. jūlijā iesniedza <i>First-tier Tribunal (Tax Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>Field Fisher Waterhouse LLP/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</i>	14
2011/C 282/28	Lieta C-393/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. jūlijā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) — <i>Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi u.c.</i>	15
2011/C 282/29	Lieta C-396/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. jūlijā iesniedza <i>Curtea de Apel Constanța</i> (Rumānija) — kriminālprocess pret <i>Ciprian Vasile Radu</i>	15

Vispārējā tiesa

2011/C 282/30	Lieta T-264/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 30. jūnija rīkojums — <i>Tecnoprocess</i> /Komisija un Savienības delegācija Marokā (Prasība sakarā ar bezdarbību — Uzaicinājums rīkoties — Nepieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Celoņsakarība — Kaitējums — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	17
2011/C 282/31	Lieta T-275/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 4. jūlija rīkojums — <i>Sepracor Pharmaceuticals</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Aktīvā viela eszopiklons — Tirdzniecības atļauja — Nekvalificēšana par jaunu aktīvu vielu — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība)	17

2011/C 282/32	Lieta T-351/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 7. jūlija rīkojums — <i>Acetificio Marcello de Nigris</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācija — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība)	17
2011/C 282/33	Lieta T-367/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 30. jūnija rīkojums — <i>Tecnoprocess</i> /Komisija (Prasība sakarā ar bezdarbību — Uzaicinājums rīkoties — Acīmredzama nepieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Cēloņsakarība — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	18
2011/C 282/34	Lieta T-403/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 30. jūnija rīkojums — <i>Tecnoprocess</i> /Komisija (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Nepamatota iedzīvošanās — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības — Nepieņemamība)	18
2011/C 282/35	Lieta T-454/09 P: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija rīkojums — <i>van Arum</i> /Parlaments (Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Novērtējuma ziņojums — 2005. gada novērtējums — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)	18
2011/C 282/36	Lieta T-4/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 30. jūnija rīkojums — <i>Al Saadi</i> /Komisija (Prasītāja nāve — Lietas neturpināšana no tiesību pārņēmēju puses — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	19
2011/C 282/37	Lieta T-13/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 14. jūlija rīkojums — <i>Goutier</i> /ITSB — <i>Rauch</i> ("ARANTAX") (Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	19
2011/C 282/38	Lieta T-252/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 30. jūnija rīkojums — <i>Cross Czech</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Sestā pamatprogramma attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem — Vēstule, ar kuru tiek apstiprināti finanšu revīzijas rezultāti un tiek informēts par procedūras turpmāko norisi — Šīs vēstules līgumiskais, nevis lēmuma raksturs — Nepieņemamība)	19
2011/C 282/39	Lieta T-366/10 P: Vispārējās tiesas 2011. gada 15. jūlija rīkojums — <i>Marcuccio</i> /Komisija (Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Ārpuslīgumiskā atbildība — Atlīdzināmu tiesāšanās izdevumu atlīdzināšana — Iebilde par paralēlu prasību — Procesuālo noteikumu pārkāpumi — Tiesības uz aizstāvību — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)	20
2011/C 282/40	Lieta T-393/10 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 13. aprīļa rīkojums — <i>Westfälische Drahtindustrie u.c.</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Konkurence — Komisijas lēmums, ar ko noteikts naudas sods — Bankas garantija — Pieteikums par izpildes apturēšanu)	20
2011/C 282/41	Lieta T-398/10 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 15. jūlija rīkojums — <i>Fapricela</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Konkurence — Komisijas lēmums, ar kuru ir noteikts naudas sods — Bankas garantija — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Finansiāls kaitējums — Ārkārtas apstākļu neesamība — Steidzamības neesamība)	20
2011/C 282/42	Lieta T-450/10 P: Vispārējās tiesas 2011. gada 18. jūlija rīkojums — <i>Marcuccio</i> /Komisija (Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Saprātīgs termiņš prasības par zaudējumu atlīdzību iesniegšanai — Nokavējums — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)	21

2011/C 282/43	Lieta T-451/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 21. jūlija rīkojums — <i>Fuchshuber Agrarhandel</i> /Komisija (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopējā lauksaimniecības politika — Pastāvīgi konkursi, lai pārdotu tālāk labību Kopienas tirgū — Komisijas kontroles pilnvaras — Tādas tiesību normas acīmredzams būtisks pārkāpums, kas privātpersonām piešķir tiesības — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	21
2011/C 282/44	Lieta T-142/11: Vispārējās tiesas 2011. gada 6. jūlija rīkojums — <i>SIR</i> /Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas pieņemti saistībā ar situāciju Kotdivuārā — Attiecīgo personu izslēgšana no saraksta — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	21
2011/C 282/45	Lieta T-160/11: Vispārējās tiesas 2011. gada 6. jūlija rīkojums — <i>Petroci</i> /Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas pieņemti saistībā ar situāciju Kotdivuārā — Attiecīgo personu izslēgšana no saraksta — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	22
2011/C 282/46	Lieta T-187/11 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 14. jūlija rīkojums — <i>Trabelsi u.c./Padome</i> (Pagaidu noregulējums — Kopējā ārpolitikas un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā — Naudas līdzekļu iesaldēšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība)	22
2011/C 282/47	Lieta T-213/11 P(I): Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 15. jūlija rīkojums — Eiropas Investīciju bankas Personāla pārstāvniecības kolēģija u.c./ <i>Bömcke</i> (Apelācija — Civildienests — Pieteikums par iestāšanos lietā Civildienesta tiesā — Termiņa aprēķināšana — Nokavējums)	23
2011/C 282/48	Lieta T-292/11 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 29. jūlija rīkojums — <i>Cemex u.c./Komisija</i> (Pagaidu noregulējums — Konkurence — Lūgums sniegt informāciju — Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība)	23
2011/C 282/49	Lieta T-293/11 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 29. jūlija rīkojums — <i>Holcim (Deutschland)</i> un <i>Holcim</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Konkurence — Lūgums sniegt informāciju — Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība)	23
2011/C 282/50	Lieta T-296/11 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 29. jūlija rīkojums — <i>Cementos Portland Valderrivas</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Konkurence — Lūgums sniegt informāciju — Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība)	24
2011/C 282/51	Lieta T-302/11 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 29. jūlija rīkojums — <i>HeidelbergCement</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Konkurence — Lūgums sniegt informāciju — Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība)	24
2011/C 282/52	Lieta T-317/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 13. aprīļa spriedumu lietā F-38/10 <i>Vakalis</i> /Komisija 2011. gada 14. jūnijā iesniedza <i>Ioannis Vakalis</i>	24
2011/C 282/53	Lieta T-340/11: Prasība, kas celta 2011. gada 23. jūnijā — <i>Régie Networks</i> un <i>NRJ Global</i> /Komisija	25

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	Lappuse
2011/C 282/54	Lieta T-359/11: Prasība, kas celta 2011. gada 7. jūlijā — <i>Makhlouff</i> /Padome	25
2011/C 282/55	Lieta T-364/11: Prasība, kas celta 2011. gada 12. jūlijā — <i>Arla Foods</i> /ITSB — <i>Artax</i> (“Lactofree”)	26
2011/C 282/56	Lieta T-365/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 4. aprīļa rīkojumu lietā F-45/10 AO/Komisija 2011. gada 5. jūlijā iesniedza AO	27
2011/C 282/57	Lieta T-367/11: Prasība, kas celta 2011. gada 4. jūlijā — <i>Lyder Enterprises</i> /KAŠB <i>Liner Plants NZ</i> (1993) (“Southern Splendour”)	28
2011/C 282/58	Lieta T-368/11: Prasība, kas celta 2011. gada 8. jūlijā — <i>Polyelectrolyte Producers Group</i> u.c./Komisija	28
2011/C 282/59	Lieta T-369/11: Prasība, kas celta 2011. gada 5. jūlijā — <i>Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon</i> /Komisija u.c.	29
2011/C 282/60	Lieta T-380/11: Prasība, kas celta 2011. gada 15. jūlijā — <i>Palirria Souliotis</i> /Komisija	29
2011/C 282/61	Lieta T-382/11: Prasība, kas celta 2011. gada 15. jūlijā — <i>Pigui</i> /Komisija	30
2011/C 282/62	Lieta T-383/11: Prasība, kas celta 2011. gada 21. jūlijā — <i>Makhlouff</i> /Padome	30
2011/C 282/63	Lieta T-384/11: Prasība, kas celta 2011. gada 22. jūlijā — <i>Safa Nicu Sepahan</i> /Padome	31
2011/C 282/64	Lieta T-385/11: Prasība, kas celta 2011. gada 21. jūlijā — <i>BP Products North America</i> /Padome	32
2011/C 282/65	Lieta T-387/11: Prasība, kas celta 2011. gada 22. jūlijā — <i>Nitrogénművek Vegyipari</i> /Komisija	32
2011/C 282/66	Lieta T-388/11: Prasība, kas celta 2011. gada 22. jūlijā — <i>Deutsche Post</i> /Komisija	33
2011/C 282/67	Lieta T-389/11: Prasība, kas celta 2011. gada 18. jūlijā — <i>Guccio Gucci</i> /ITSB <i>Chang Qing Qing</i> (“GUDDY”)	34
2011/C 282/68	Lieta T-393/11: Prasība, kas celta 2011. gada 26. jūlijā — <i>Masottina</i> /ITSB — <i>Bodegas Cooperativas de Alicante</i> (“CA’ MARINA”)	35
2011/C 282/69	Lieta T-395/11: Prasība, kas celta 2011. gada 26. jūlijā — <i>Elti</i> /Eiropas Savienības delegācija Melnkalnē	35
2011/C 282/70	Lieta T-397/11: Prasība, kas celta 2011. gada 26. jūlijā — <i>Symfiliosi</i> /FRA	36
2011/C 282/71	Lieta T-399/11: Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — <i>Banco Santander un Santusa</i> /Komisija	36
2011/C 282/72	Lieta T-400/11: Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — <i>Altadis</i> /Komisija	37

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2011/C 282/73	Lieta T-401/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 12. maija spriedumu lietā F-50/09 <i>Livio Missir Mamachi di Lusignano</i> /Komisija 2011. gada 27. jūlijā iesniedza <i>Livio Missir Mamachi di Lusignano</i>	38
2011/C 282/74	Lieta T-402/11: Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — <i>Preparados Alimenticios del Sur</i> /Komisija ...	39
2011/C 282/75	Lieta T-405/11: Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — <i>Axa Mediterranean</i> /Komisija	40
2011/C 282/76	Lieta T-406/11: Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — <i>Prosegur Compañía de Seguridad</i> /Komisija	40
2011/C 282/77	Lieta T-407/11: Prasība, kas celta 2011. gada 26. jūlijā — <i>SRF</i> /Padome	41
2011/C 282/78	Lieta T-412/11: Prasība, kas celta 2011. gada 28. jūlijā — <i>Maharishi Foundation/ITSB</i> (“TRANSCENDENTAL MEDITATION”)	41
2011/C 282/79	Lieta T-418/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedumu lietā F-49/10 <i>De Nicola/EIB</i> 2011. gada 3. augustā iesniedza <i>Carlo De Nicola</i>	42
2011/C 282/80	Lieta T-419/11: Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — <i>Ellinika Touristika Akinita</i> /Komisija	43
2011/C 282/81	Lieta T-421/11: Prasība, kas celta 2011. gada 6. augustā — <i>Qualitest FZE</i> /Padome	44
2011/C 282/82	Lieta T-424/11: Prasība, kas celta 2011. gada 4. augustā — <i>Cementos Molins</i> /Komisija	44
2011/C 282/83	Lieta T-425/11: Prasība, kas celta 2011. gada 3. augustā — Grieķijas Republika/Komisija	45
2011/C 282/84	Lieta T-426/11: Prasība, kas celta 2011. gada 1. augustā — <i>Maharishi Foundation/ITSB</i> (“MÉDITATION TRANSCENDANTALE”)	46
2011/C 282/85	Lieta T-429/11: Prasība, kas celta 2011. gada 4. augustā — <i>Banco Bilbao Vizcaya Argentaria</i> /Komisija	46
2011/C 282/86	Lieta T-430/11: Prasība, kas celta 2011. gada 4. augustā — <i>Telefónica</i> /Komisija	47
2011/C 282/87	Lieta T-431/11: Prasība, kas celta 2011. gada 4. augustā — <i>Iberdrola</i> /Komisija	47
2011/C 282/88	Lieta T-434/11: Prasība, kas celta 2011. gada 3. augustā — <i>Europäisch-Iranische Handelsbank</i> /Padome	48
2011/C 282/89	Lieta T-173/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 14. jūlija rīkojums — <i>Apotheke DocMorris/ITSB</i> (zaļa krusta attēls)	48

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2011/C 282/90	Lieta T-196/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 14. jūlija rīkojums — <i>Apotheke DocMorris/ITSB</i> (Zaļa un balta krusta attēls)	49
2011/C 282/91	Lieta T-491/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 12. jūlija rīkojums — <i>SNCF/ITSB</i> — <i>Infotrafic</i> (“infotrafic”)	49
Eiropas Savienības Civildienesta tiesa		
2011/C 282/92	Lieta F-46/09: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 5. jūlija spriedums — <i>V/Parlaments</i> (Civildienests — Līgumdarbinieks — Pieņemšanas darbā nosacījumi — Fiziskā piemērotība — Medicīniskā apskate saistībā ar pieņemšanu darbā — Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Ārsta noslēpums — Medicīnisko datu nodošana starp iestādēm — Tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību)	50
2011/C 282/93	Lieta F-116/10: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 20. jūlija spriedums — <i>Gozi/Komisija</i> (Civildienests — Ierēdņi — Pienākums sniegt palīdzību — Civildienesta noteikumu 24. pants — Advokātu izdevumu, kas radušies tiesvedībā valsts tiesā, atlīdzināšana)	50
2011/C 282/94	Lieta F-73/10: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 5. jūlija rīkojums — <i>Coedo Suárez/Padome</i> (Civildienests — Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Netieši izteikts lēmums noraidīt prasību par zaudējumu atlīdzību, kam seko tiešs lēmums noraidīt minēto prasību — Novēlota iepriekšēja sūdzība par netieši izteiktu noraidošo lēmumu — Nepieņemamība)	50
2011/C 282/95	Lieta F-38/11: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 5. jūlija rīkojums — <i>Alari/Parlaments</i> (Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2009. gada paaugstināšana amatā — Starpiestāžu pārcelšana laikā, kad ierēdnis tiktu paaugstināts amatā nosūtošajā iestādē — Iestāde, kuras kompetencē ir lemt par pārceltā ierēdņa paaugstināšanu amatā)	51
2011/C 282/96	Lieta F-41/11: Prasība, kas celta 2011. gada 19. jūlijā — <i>ZZ/Komisija</i>	51
2011/C 282/97	Lieta F-66/11: Prasība, kas celta 2011. gada 12. jūlijā — <i>ZZ/Komisija</i>	51
2011/C 282/98	Lieta F-68/11: Prasība, kas celta 2011. gada 15. jūlijā — <i>ZZ/Komisija</i>	52
2011/C 282/99	Lieta F-69/11: Prasība, kas celta 2011. gada 20. jūlijā — <i>ZZ/Revīzijas palāta</i>	52
2011/C 282/100	Lieta F-70/11: Prasība, kas celta 2011. gada 21. jūlijā — <i>ZZ/Komisija</i>	52
2011/C 282/101	Lieta F-73/11: Prasība, kas celta 2011. gada 25. jūlijā — <i>ZZ/Komisija</i>	53
2011/C 282/102	Lieta F-31/07 RENV: Civildienesta tiesas 2011. gada 19. jūlija rīkojums — <i>Putterie/Komisija</i>	53

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2011/C 282/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 269, 10.9.2011.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 252, 27.8.2011.

OV C 238, 13.8.2011.

OV C 232, 6.8.2011.

OV C 226, 30.7.2011.

OV C 219, 23.7.2011.

OV C 211, 16.7.2011.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 20. jūnijā iesniedza *Oberlandesgericht Frankfurt am Main* (Vācija) — *Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH/John O. Butler GmbH*

(Lieta C-308/11)

(2011/C 282/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa*Oberlandesgericht Frankfurt am Main***Lietas dalībnieki pamata procesā**Prasītāja: *Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH*Atbildētāja: *John O. Butler GmbH***Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai, definējot jēdzienu “farmakoloģiska iedarbība”, kas ir paredzēts Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾ 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā redakcijā, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 2004/27/EK ⁽²⁾, var pamatoties uz Eiropas Komisijas vadībā izstrādātajām vadlīnijām “Medical Devices: Guidance document” par zāļu nošķiršanu no terapijas zālēm, saskaņā ar kurām ir nepieciešama mijiedarbība starp attiecīgās vielas molekulām un šūnas sastāvdaļu, ko parasti dēvē par receptoru, kas vai nu rodas tiešā reakcijā vai bloķē cita aģenta reakciju?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai farmakoloģiskas iedarbības jēdziens prasa, lai notiek mijiedarbība starp attiecīgās vielas molekulām un lietotāja šūnu sastāvdaļām, vai pietiek ar mijiedarbību starp attiecīgās vielas molekulām un šūnas sastāvdaļu, kas nav cilvēka ķermeņa sastāvdaļa?
- 3) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noraidoša atbilde vai nav atbilstoša neviena no otrajā jautājumā ierosinātajām definīcijām, tad kāda cita definīcija būtu jāizmanto to vietā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, OV L 311, 67. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/27/EK, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, OV L 136, 34. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 20. jūnijā iesniedza *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Apvienotā Karaliste) — *Grattan plc/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs*

(Lieta C-310/11)

(2011/C 282/03)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa*First-tier Tribunal (Tax Chamber)***Lietas dalībnieki pamata procesā**Prasītājs: *Grattan plc*Atbildētājs: *The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs***Prejudiciālais jautājums**

- 1) Vai attiecībā uz laika posmu līdz 1978. gada 1. janvārim nodokļa maksātājam ir tiesas iedarbības tiesības saskaņā ar 1967. gada 11. aprīļa Otrās Padomes Direktīvas 67/228/EEK ⁽¹⁾ 8. panta a) punktu un/vai nodokļu neitralitātes un vienlīdzīgas attieksmes principiem uzskatīt, ka nodokļu bāze par preču piegādi ir samazināta ar atpakaļejošu spēku, ja pēc šī preču piegādes brīža piegādes saņēmējs ir saņēmis kredītu no piegādātāja, ko saņēmējs tad izvēlējās saņemt vai nu kā skaidras naudas izmaksu, vai kā kredītojumu par summām, ko viņš ir parādā piegādātājam par jau veiktām preču piegādēm saņēmējam?

⁽¹⁾ Padomes 1967. gada 11. aprīļa Otrā direktīva 67/228/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība (OV 71, 1303. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 28. jūnijā iesniedza Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Spānija) — Germán Rodríguez Cachafeiro un María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor/Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Lieta C-321/11)

(2011/C 282/04)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil de A Coruña

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Germán Rodríguez Cachafeiro un María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Atbildētāja: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 2. panta j) punktā saistībā ar tās 3. panta 2. punktu un 4. panta 3. punktu ietvertu jēdzienu "iekāpšanas atteikums" var attiecināt arī uz gadījumu, kad gaisa pārvadātājs atsaka iekāpšanu, jo pirmais saistītā lidojuma reiss kavējas tā paša vainas dēļ un tas kļūdaini prognozē, ka pasažieri laikus nepaspēs uz otro reisu, ļaujot aizņemt viņu vietas citiem pasažieriem?

Prasība, kas celta 2011. gada 22. jūnijā — Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste

(Lieta C-323/11)

(2011/C 282/05)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — I. Hadjiyiannis un U. Nielsen)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, līdz 2009. gada 22. decembrim npublicējot upju baseinu apsaimniekošanas plānus un līdz 2010. gada 22. martam nenosūtīt Komisijai to kopijas un katrā ziņā nepaziņojot tos Komisijai, Dānijas Karaliste nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽¹⁾, paredzētos pienākumus;

— piespriest Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 13. panta 1., 2. un 6. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis pieņem normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 2009. gada 22. decembrim izpildītu Direktīvas prasības un līdz 2010. gada 22. martam nosūtītu to kopijas Komisijai.

Tā kā Komisija nav saņēmusi nekādu informāciju par to, ka nepieciešamie akti ir pieņemti, Komisijai esot jāuzskata, ka Dānija vēl nav pieņēmusi šos aktus un tādējādi nav izpildījusi direktīvā paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 327, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 5. sēj., 275. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. jūnijā iesniedza Legfelsőbb Bíróság (Ungārija) — Gábor Tóth/Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály tiesību pārnēmēja Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Lieta C-324/11)

(2011/C 282/06)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Legfelsőbb Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Gábor Tóth

Atbildētāja: Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály tiesību pārnēmēja Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai nodokļu neitralitātes principam (Padomes Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 9. pants) ir pretrunā tāda juridiskā interpretācija, saskaņā ar kuru rēķina saņēmējam tiek liegta iespēja izmantot tiesības uz atskaitījumu, ja personai, kura tam izrakstījusi rēķinu, pirms līguma izpildes vai rēķina izrakstīšanas pašvaldības amatpersona ir atņēmusi individuālā komersanta licenci?

- 2) Vai apstākļi, ka rēķinu izrakstījušais individuālais komersants nav deklarējis sev nodarbinātos darba ņēmējus (kuri tādējādi strādā nelegāli) un nodokļu administrācija tādēļ ir konstatējusi, ka minētajam komersantam “nav deklarētu darbinieku”, var liegt rēķina saņēmējam izmantot tiesības uz atskaitījumu, ņemot vērā nodokļu neitralitātes principu?
- 3) Vai var uzskatīt, ka rēķina saņēmējs ir vainojams nolaidībā, ja tas nepārbauda nedz to, vai darbu izpildes vietā nodarbināto darba ņēmēju un rēķina izrakstītāja starpā ir tiesiskās attiecības, nedz to, vai tas ir izpildījis savas nodokļu deklarēšanas vai kādas citas saistības attiecībā uz šiem darba ņēmējiem? Vai var uzskatīt, ka šī uzvedība ir objektīvs apstākļi, kas liecina, ka rēķina saņēmējs zināja vai tam bija jāzina, kas tas piedalās ar izvairīšanos no PVN saistītas krāpšanas darījumā?
- 4) Vai, ievērojot nodokļu neitralitātes principu, valsts tiesa var ņemt vērā iepriekš minētos apstākļus, ja tās vērtējums kopumā mudina secināt, ka saimnieciskais darījums rēķinā norādīto personu starpā nav noticis?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 30. jūnijā — Komisija/Slovākija

(Lieta C-331/11)

(2011/C 282/07)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Marghelis un A. Tokár)

Atbildētāja: Slovākijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, atļaujot atkritumu poligona *Žilina — Považský Chlmec* ekspluatāciju, kaut arī nav poligona darbības uzlabošanas plāna un nav pieņemts galīgs lēmums par to, vai minētais poligons var turpināt darbību, pamatojoties uz apstiprināto darbības uzlabošanas plānu, Slovākijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (¹) 14. panta a), b) un c) punktā;

— piespriest Slovākijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atkritumu poligons *Žilina — Považský Chlmec* darbojas, kaut arī nav iesniegts plāns tā darbības uzlabošanai un nav apstiprināti iespējamie pielāgojumi, pamatojoties uz darbības uzlabošanas plānu. Tādējādi Komisija lūdz, lai Tiesa atzīst, ka, atļaujot atkritumu poligona *Žilina — Považský Chlmec* ekspluatāciju, lai gan nav poligona darbības uzlabošanas plāna un nav pieņemts galīgs lēmums par to, vai minētais poligons var turpināt darbību, pamatojoties uz apstiprināto darbības uzlabošanas plānu, Slovākijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 14. panta a), b) un c) punktā.

(¹) OV L 182, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 14. aprīļa spriedumu lietā T-466/08 *Lancôme parfums et beauté & Cie/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)*, *Focus Magazin Verlag GmbH* 2011. gada 29. jūnijā iesniedza *Lancôme parfums et beauté & Cie*

(Lieta C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Lancôme parfums et beauté & Cie* (pārstāvji — A. von Mühlendahl, J. Pagenberg, Rechtsanwältin)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Focus Magazin Verlag GmbH*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2011. gada 14. aprīļa spriedumu lietā T-466/08 un Biroja Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 29. jūlija lēmumu lietā R 1796/2007-1;

— piespriest Birojam un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā Biroja Apelāciju padomē, Vispārējā tiesā un šajā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pārsūdzētais spriedums esot jāatceļ tādēļ, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas par Kopienas preču zīmi 43. panta 2. un 3. punktu un pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot, ka strīdīgajā gadījumā piecu gadu pēc reģistrācijas laikposms, kurā bija faktiski jāizmanto agrākā Vācijas preču zīme “FOCUS”, ar kuru pamatoti iebildumi pret Kopienas preču zīmes “ACNO FOCUS” reģistrācijas pieteikumu, ir sācies tikai 2004. gada 13. janvārī.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd konstatējumu par saukšanas iespēju. Lai gan apelācijas sūdzības iesniedzēja nepiekrīt šim konstatējumam, tā uzskata, ka Vispārējā tiesa neesot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 4. jūlijā iesniedza Tribunal d'instance de Paris (Francija) — Thomson Sales Europe SA/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Lieta C-348/11)

(2011/C 282/09)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'instance de Paris

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Thomson Sales Europe SA

Atbildētāja: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai izmeklēšana, ko Taizemē veicis OLAF un kas uzsākta, pamatojoties uz noteikumiem par preferenciālu izcelsmi, nav spēkā tāpēc, ka tā ir pretrunā starptautiskajām tiesībām, proti, absolūtas suverenitātes principam un ANO Ģenerālās asamblejas 1965. gada 21. decembra Deklarācijai par nepieļaujamību iejaukties valstu iekšējās lietās, to neatkarības un suverenitātes aizsardzību?
- 2) Vai izmeklēšana, ko Taizemē veicis OLAF un kas uzsākta, pamatojoties uz noteikumiem par preferenciālu izcelsmi, nav spēkā tāpēc, ka šajā gadījumā OLAF neesot stingri ievērojis Kopienas Muitas kodeksa īstenošanas regulas 94. pantu?
- 3) Vai izmeklēšana, ko Taizemē veicis OLAF, nav spēkā, un OLAF izmeklēšanas gaitā iegūto informāciju var izmantot, lai apstrīdētu ar Kopienas tiesību normām noteikto izcelsmi, ja:

— informācija tika pieprasīta jautājumā par preferenciālu izcelsmi veiktas izmeklēšanas gaitā;

— OLAF ir pārkāpis Kopienas tiesisko regulējumu, tostarp Regulu (EK) Nr. 1073/1999⁽¹⁾, jo nav rīkojies "saskaņā ar spēkā esošiem sadarbības nolīgumiem — trešās valstīs";

— atbildīgā vietējā iestāde juridiski nav apņēmusies sniegt palīdzību;

— iegūtā informācija nav paziņota nedz ar atbildīgās vietējās iestādes piekrišanu, nedz ievērojot valsts tiesību normas, ko piemēro personas datu nodošanā ārpuskopienas valstīm;

— izmeklēšana tika veikta neoficiāli, pilnīgā slepenībā un neievērojot tiesības uz aizstāvību?

- 4) Vai Padomes 1995. gada 27. marta Regula Nr. 710/95 par noteiktas antidempinga nodevas piemērošanu Malaizijā, Ķīnas Tautas Republikā, Korejas Republikā, Singapūrā un Taizemē ražotu krāsu televīzijas uztvērēju importam un uzliktās pagaidu nodevas iekasēšanu⁽²⁾ un Padomes 1998. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2584/98⁽³⁾, ar kuru tā tiek grozīta, nav spēkā tāpēc, ka nedz šo regulu preambulās, nedz iepriekšējās Komisijas 1994. gada 27. septembra Regulas (EK) Nr. 2376/94 par pagaidu antidempinga nodevas piemērošanu Malaizijā, Ķīnas Tautas Republikā, Korejas Republikā, Singapūrā un Taizemē ražotu krāsu televīzijas uztvērēju importam⁽⁴⁾ preambulā nav minēta iespēja, aprēķinot vidējo svērto dempinga starpību, piemērot reducēšanu līdz nullei?

- 5) Vai Padomes 1995. gada 27. marta Regula Nr. 710/95 par noteiktas antidempinga nodevas piemērošanu Malaizijā, Ķīnas Tautas Republikā, Korejas Republikā, Singapūrā un Taizemē ražotu krāsu televīzijas uztvērēju importam [un uzliktās pagaidu nodevas iekasēšanu] un Padomes 1998. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2584/98, ar kuru tā tiek grozīta, nav spēkā tiktāl, ciktāl, lai noteiktu izmeklējamās preces dempinga starpību, katrai attiecīgā veida precei Eiropas Savienības Padome ir piemērojusi negatīvās dempinga starpības reducēšanas līdz nullei metodi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) (OV L 136, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 1. nod., 3. sēj., 91. lpp.).

⁽²⁾ OV L 73, 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 324, 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 255, 50. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 4. jūlijā iesniedza Tribunal de première instance de Liège (Belģija) — Auditeur du travail/Yangwei SPRL

(Lieta C-349/11)

(2011/C 282/10)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Liège

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Auditeur du travail*

Apsūdzētā: *Yangwei SPRL*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/81/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par nepilna darba laika darbu pielikumā esošā UNICE, CEEP un EAK⁽¹⁾ noslēgtā pamatnolīguma par nepilna darba laika darbu 5. klauzulas 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tādi valsts tiesību akti, kuros noteikts:

- pienākums vietā, kur var iepazīties ar darba kārtības noteikumiem, glabāt nepilnu darba laiku strādājošā darbinieka rakstiska līguma norakstu vai izrakstu no šā darba līguma, kurā norādīts darba laiks un abu līdzēju identitāte, kā arī to izdarītie paraksti (programmas likuma 157. pants),
- pienākums jebkurā laikā nodrošināt iespēju noteikt darba laika sākumu (programmas likuma 158. pants),
- pienākums darba devējam par mainīgo darba laiku piecas dienas iepriekš ar paziņojumu paziņot darbiniekam; turklāt darba dienas sākumā jāizstāda paziņojums, kurā norādīts katra nepilnu darba laiku strādājošā darbinieka darba laiks; šo paziņojumu turklāt jāglabā vienu gadu (programmas likuma 159. pants),
- nepilnu darba laiku strādājošus darbiniekus nodarbinoša darba devēja pienākums turēt savā rīcībā dokumentu, kurā ir izdarīti ieraksti par visām atkāpēm no 157.-159. pantā minētā darba laika (programmas likuma 160. pants), šis dokuments jāaizpilda atbilstoši noteiktai programmas likumā 161. pantā paredzētai kārtībai?

(¹) OV L 14, 9. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 5. nod., 3. sēj., 267. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 4. jūlijā iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen* (Beļģija) — *Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat*

(Lieta C-350/11)

(2011/C 282/11)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Argenta Spaarbank NV*

Atbildētāja: *Belgische Staat*

Prejudiciālais jautājums

Vai EKL 43. pants pieļauj tādu valsts nodokļu tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram sabiedrība, kas tiek aplikta ar nodokli vienīgi Beļģijā, aprēķinot tās ar nodokli apliekamos ienākumus, nevar piemērot atskaitījumu par riska kapitālu, kas atbilst pozitīvajai starpībai starp, pirmkārt, uzņēmumu, kas šai sabiedrībai pieder kādā citā Eiropas Savienības dalībvalstī, iegrāmatoto aktīvu neto vērtību, un, otrkārt, visu to pasīvu kopsummu, kas ir attiecināmi uz šiem uzņēmumiem, bet tai pat laikā tā var piemērot šo atskaitījumu, ja iepriekš minētā pozitīvā starpība var tikt attiecināta uz Beļģijā izvietotu pastāvīgo uzņēmumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 4. jūlijā iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen* (Beļģija) — *KGH Belgium NV/Belgische Staat*

(Lieta C-351/11)

(2011/C 282/12)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Beļģija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *KGH Belgium NV*

Atbildētāja: *Belgische Staat*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 217. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, nosakot nodokļa summas iegrāmatošanas praktisko kārtību, dalībvalstis var aprobežoties tikai ar to, ka to valsts tiesību aktos tiek iekļautas tiesību normas, kurās ir vienīgi paredzēts, ka

— šo valsts tiesību aktu izpratnē “iegrāmatošana” nozīmē “muitas parādam atbilstošās nodokļa summas ierakstīšanu grāmatvedības dokumentos vai citos to vietā izmantotos dokumentos” — šajā gadījumā tas ir 1. panta 6. punkts Vispārīgajā likumā par muitas un akcīzes nodokli, kas koordinēts ar Karaļa 1977. gada 18. jūlija dekrētu (1977. gada 21. septembra *Belgisch Staatsblad*, 11425. lpp.), apstiprināts ar 1978. gada 6. jūlija likumu par muitas un akcīzes nodokli (1978. gada 12. augusta *Belgisch Staatsblad*, 9013. lpp.) un, sākot no 1994. gada 1. janvāra, aizstāts ar 1. panta 4. punktu likumā par grozījumu izdarīšanu Vispārīgajā likumā par muitas un akcīzes nodokli (1993. gada 30. decembra *Belgisch Staatsblad*, 29031. lpp.),

un

— ka iegrāmatošanu un no muitas parāda izrietošo nodokļu summu samaksas nosacījumus reglamentē Eiropas Kopienas regulas — šajā gadījumā tas ir 3. pants Vispārīgajā likumā par muitas un akcīzes nodokli, kas koordinēts ar Karaļa 1977. gada 18. jūlija dekrētu

(1977. gada 21. septembra *Belgisch Staatsblad*, 11425. lpp.), apstiprināts ar 1978. gada 6. jūlija likumu par muitas un akcīzes nodokli (1978. gada 12. augusta *Belgisch Staatsblad*, 9013. lpp.) un, sākot no 1990. gada 1. jūlija, grozīts ar 72. pantu 1989. gada 22. decembra likumā par nodokļu tiesību normām (1989. gada 29. decembra *Belgisch Staatsblad*, 21141. lpp.),

vai arī dalībvalstīm, ieviešot Muitas kodeksa 217. panta 2. punktu, savos valsts tiesību aktos ir jānosaka šā kodeksa 217. panta 1. punktā paredzētās ieņēmumu izpildes praktisko kārtību, lai parādnieks varētu pārliecināties, vai muitas iestādes patiešām ir veikušas šo ieņēmumu izpildi?

2) Vai Muitas kodeksa 217. panta 2. punkts ir interpretējams tādejādi, ka gadījumā, ja valsts tiesību aktos ir vienīgi paredzēts, ka

— šo valsts tiesību aktu izpratnē “ieņēmumu izpilde” nozīmē “muitas parādam atbilstošās nodokļa summas ierakstīšanu grāmatvedības dokumentos vai citos to vietā izmantotos dokumentos” — šajā gadījumā tas ir 1. panta 6. punkts Vispārīgajā likumā par muitas un akcīzes nodokli, kas koordinēts ar Karaļa 1977. gada 18. jūlija dekrētu (1977. gada 21. septembra *Belgisch Staatsblad*, 11425. lpp.), apstiprināts ar 1978. gada 6. jūlija likumu par muitas un akcīzes nodokli (1978. gada 12. augusta *Belgisch Staatsblad*, 9013. lpp.) un, sākot no 1994. gada 1. janvāra, aizstāts ar 1. panta 4. punktu likumā par grozījumu izdarīšanu Vispārīgajā likumā par muitas un akcīzes nodokli (1993. gada 30. decembra *Belgisch Staatsblad*, 29031. lpp.),

un

— ka ieņēmumu izpilde un no muitas parāda izrietošo nodokļu summu samaksas nosacījumus reglamentē Eiropas Kopienas regulas — šajā gadījumā tas ir 3. pants Vispārīgajā likumā par muitas un akcīzes nodokli, kas koordinēts ar Karaļa 1977. gada 18. jūlija dekrētu (1977. gada 21. septembra *Belgisch Staatsblad*, 11425. lpp.), apstiprināts ar 1978. gada 6. jūlija likumu par muitas un akcīzes nodokli (1978. gada 12. augusta *Belgisch Staatsblad*, 9013. lpp.) un, sākot no 1990. gada 1. jūlija, grozīts ar 72. pantu 1989. gada 22. decembra likumā par nodokļu tiesību normām (1989. gada 29. decembra *Belgisch Staatsblad*, 21141. lpp.),

muitas iestādes var atzīt, ka to veiktā nodokļa summas ierakstīšana 1552 B veidlapā vai ievadīšana (datortizētā muitas un akcīzes nodokļa) parādu datubāzē, kā arī šo iestāžu jebkurā

citā veidā veiktā nodokļa summas ierakstīšana vai ievadīšana citos iepriekš minēto līdzekļu vietā izmantotos dokumentos, ir uzskatāma par ieņēmumu izpildi Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izpratnē?

3) Vai gadījumā, ja muitas iestāžu veiktā nodokļa summas ierakstīšana 1552 B veidlapā var tikt uzskatīta par ieņēmumu izpildi Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izpratnē, Muitas kodeksa 217. pants ir interpretējams tādejādi, ka vienīgi precīzas no muitas parāda izrietošās nodokļa summas ierakstīšana 1552 B veidlapā ir atzīstama par ieņēmumu izpildi Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izpratnē?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2011. gada 10. maija spriedumu lietā T-187/10 Emram/ITSB 2011. gada 6. jūlijā iesniedza Maurice Emram

(Lieta C-354/11 P)

(2011/C 282/13)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Maurice Emram (pārstāvis — M. Benavi, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Guccio Gucci Spa

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas spriedumu visos tā rezolutīvās daļas punktos, jo ar to ir noraidīta prasība atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 11. februāra lēmumu;

— atcelt Apelāciju padomes lēmumu saskaņā ar Tiesas Statūtu 61. pantu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un Tiesā, un sabiedrībai Gucci — atlīdzināt izdevumus procesā ITSB un tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir pieļauts Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, kā arī Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi⁽²⁾ 17. panta pārkāpums.

Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa esot secinājusi par sajaukšanas iespējas esamību, neņemot vērā visus elementus, kam ir nozīme lietā, it īpaši to, ka agrākās preču zīmes netika izmantotas tirgū, ka vērā ņemama ir agrāko preču zīmju atšķirtspēja, ka tirgū faktiski atrodas citas tāda paša veida preces, kas aptvertas ar dažādiem apzīmējumiem "G", un to, cik nozīmīgi ir šā veida apzīmējumi, lai konkrētā sabiedrības daļa identificētu komerciālo preču zīmi. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka Vispārējā tiesa esot veikusi nepareizu vērtējumu par konfliktējošo preču zīmju līdzību, kas it īpaši izriet no faktu sagrozīšanas, nepareiza agrāko preču zīmju atšķirtspējas un dominējošo elementu vērtējuma, kā arī no kļūdaina vērtējuma par attiecīgo preču raksturu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, otrkārt, ka ir kļūdaini piemērota Vispārējās tiesas judikatūra, jo, pārkāpjot iepriekš minētās Regulas Nr. 207/2009 17. pantu, neesot ņemti vērā agrāki valsts tiesu nolēmumi.

Visbeidzot, tā norāda uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, ko esot pieļāvusi Vispārējā tiesa, jo tā esot veikusi daļēju apzīmējumu līdzības vērtējumu, neņemot vērā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdisko saturu un salīdzinot apzīmējumus uz pārņēmīgi plašu kritēriju pamata.

(¹) OV 1994, L 11, 1. lpp.

(²) OV L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 6. jūlijā iesniedza *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) — *G. Brouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Ladbouw en Innovatie*

(Lieta C-355/11)

(2011/C 282/14)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *G. Brouwer*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Economische Zaken, Ladbouw en Innovatie*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīva 91/629 (¹) ir jāinterpretē tādējādi, ka no šīs direktīvas izrietošās saimniecības pārvaldības prasības Regulas (EK) Nr. 1782/2003 (²) 4. panta izpratnē attiecas arī uz teļiem, ko lauksaimnieks audzē piena lopu audzēšanas ietvaros?

2) Ja atbilde uz šo jautājumu ir noraidoša, vai apstākļi, ka dalībvalstī šī direktīva ir transponēta ar tiesību normām, kurās minētās prasības tiek atzītas par piemērojamām arī šādiem teļiem, ir pamats gadījumā, ja šīs prasības netiek ievērotas šajā dalībvalstī, atļaut samazinājumu vai izbeigšanu atbilstoši Regulas Nr. 1782/2003 6. pantam?

(¹) Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva, ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 340, 28. lpp.).

(²) Padomes 2003. gada 29. septembra Regula, ar ko izveido kopīgus tiesā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 8. jūlijā — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-360/11)

(2011/C 282/15)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — *L. Lozano Palacios*)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, piemērojot samazinātu PVN likmi:

— medicīniskām vielām, kuras var parasti izmantot un kuras ir piemērotas zāļu izgatavošanai, saskaņā ar Spānijas likuma par PVN 91. panta pirmās daļas 1. punkta 5. apakšpunktu un šī panta otrās daļas 1. punkta 3. apakšpunktu;

— medicīnas precēm, materiāliem, līdzekļiem vai ierīcēm, ko, objektīvi vērtējot, var izmantot tikai, lai novērstu, diagnosticētu, ārstētu, atvieglotu vai izārstētu cilvēku vai dzīvnieku slimības vai kaites, bet kas nav tādas, "kuras parasti izmanto, lai atvieglotu vai ārstētu invaliditāti, tikai invalīdu personīgai izmantošanai", saskaņā ar Spānijas likuma par PVN 91. panta pirmās daļas 1. punkta 6. apakšpunkta noteikumiem;

— ierīcēm un palīgierīcēm, ko būtībā vai galvenokārt izmanto, lai atvieglotu dzīvnieku fiziskus trūkumus, saskaņā ar Spānijas likuma par PVN 91. panta pirmās daļas pirmā punkta 6. apakšpunktu;

— ierīcēm un palīģierīcēm, ko būtībā vai galvenokārt izmanto, lai atvieglotu cilvēku fiziskus trūkumus, bet kas nav paredzēti “invalidu” personiskai lietošanai, lietojot šo jēdzienu tā ierastajā nozīmē, proti, atšķirīgā un ierobežotākā nozīmē no jēdziena “slimnieks”, saskaņā ar Spānijas likuma par PVN 91. panta pirmās daļas 1. punkta 6. apakšpunkta pirmo iedaļu,

Spānijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 98. pantā, lasot to kopā ar III pielikumu, paredzētos pienākumus;

— piespriet Spānijas Karalistei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Spānijas likuma par PVN 91. panta pirmās daļas 1. punkta 5. un 6. apakšpunktā un šī panta otrās daļas 1. punkta 3. apakšpunktā paredzētā samazinātas likmes PVN sistēma pārkāpj PVN direktīvā atļauto, jo pārsniedz dalībvalstīm direktīvas III pielikuma 3. un 4. kategorijā sniegtās iespējas. Spānijas iestāžu interpretācija esot pretrunā direktīvas tekstam un sistēmai, kā arī pretēja judikatūrai, saskaņā ar kuru izņēmumi no kopējās PVN sistēmas vispārīgajām tiesību normām ir interpretējami šauri.

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. jūlijā iesniedza *Rechtbank Haarlem* (Nīderlande) — *Hewlett-Packard Europe BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat*

(Lieta C-361/11)

(2011/C 282/16)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Haarlem

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Hewlett-Packard Europe BV*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat*

Prejudiciālie jautājumi

1) Pamatojoties uz paustajiem apsvērumiem par drukāšanas un kopēšanas ātrumiem, *Rechtbank* lūdz Tiesu sniegt norādes, lai atbildētu uz jautājumu, kāda nozīme ir apstāklim, ka drukā-

šanas un kopēšanas ātrumu ietekmē kopīgs drukāšanas bloks un šo funkciju ātrums atšķiras tikai tādēļ, ka kopējot, pirms dokumenta nokopēšanas, tas vispirms ir jāieskenē?

2) Pamatojoties uz attiecīgajiem apsvērumiem, *Rechtbank* lūdz Tiesu izskaidrot, vai Tiesas norādes apvienotajās lietās C-362/07 un C-363/07 par lapu padeves atvilktnu skaitu un automatiskās papīra padeves esamību ir jāinterpretē tādējādi, ka vairāku lapu padeves atvilktnu un automatiskās papīra padeves esamība ir objektīvas pazīmes, kas liecina par to, ka iekārta drīzāk ir kopētājs nevis printeris?

3) Pamatojoties uz paustajiem apsvērumiem, lai izvērtētu jautājumu, kas ir attiecīgo iekārtu pamatīpašība, it īpaši ņemot vērā kritērijus, ko *Cour d'appel de Paris* 2010. gada 20. maija spriedumā pielietoja attiecībā uz iekārtām, kas līdzīgas šajā lietā apskatāmajām iekārtām, *Rechtbank* lūdz Tiesu sniegt sīkākas norādes par jautājumu, vai galvenā drukāšanas bloka (drukas ierīces) vērtība un svars ir jāpieskaita drukas funkcijai vai kopēšanas funkcijai un vai skenera vērtība un svars kopēšanas funkcijai ir jāpieskaita pilnībā, nav jāpieskaita vispār vai jāpieskaita tikai daļēji?

4) Vai, pamatojoties uz *Rechtbank* paustajiem apsvērumiem, spēkā ir 6 % muitas nodokļu likme atbilstoši Regulas Nr. 1031/2008 ⁽¹⁾ KN kodam 8443 31 91, ciktāl runa ir par MFP, kuri saskaņā ar Tiesas norādēm apvienotajās lietās C-362/07 un C-363/07 bija klasificējami KN pozīcijā 8471 60 20, ja šīs iekārtas tika importētas pirms 2007. gada 1. janvāra?

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 19. septembra Regula (EK) Nr. 1031/2008, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 291, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. jūlijā iesniedza *Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira* (Portugāle) — *Serafim Gomes Oliveira/lusitana* — *Companhia de Seguros, S.A.*

(Lieta C-362/11)

(2011/C 282/17)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Serafim Gomes Oliveira*

Atbildētāja: *Lusitânia* — *Companhia de Seguros, S.A.*

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Kopienu tiesībām ir saderīga valsts tiesību norma, kurā ir noteikta atlīdzības samazināšana, ņemot vērā 2006. gada novembrī notikušā ceļu satiksmes negadījumā starp velosipēdu un vieglo pasažieru transportlīdzekli, uz kuru attiecas obligātā civiltiesiskā apdrošināšana, iesaistīto personu atbildības apmēru, pat ja velosipēda vadītāja atbildība kopumā ir mazāka par 20 %?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. jūlijā iesniedza Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugāle) — João Nuno Esteves Coelho dos Santos/TAP Portugal

(Lieta C-365/11)

(2011/C 282/18)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: João Nuno Esteves Coelho dos Santos

Atbildētāja: TAP Portugal

Prejudiciālais jautājums

“Tā kā no Tiesas 2009. gada 19. novembra sprieduma apvienotajās lietās C-402/07 un C-432/07 *Sturgeon* u.c.⁽¹⁾, izriet, ka Regulas (EK) Nr. 261/2004⁽²⁾ 5., 6. un 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka aizkavētu lidojumu pasažieri var tikt pielīdzināti atceltu lidojumu pasažieriem, piemērojot tiesības uz kompensāciju, kad viņi aizkavēta lidojuma dēļ ir zaudējuši vairāk nekā trīs stundas laika, vai iepriekš minētie panti tāpat ir jāinterpretē tad, ja lidojums no sākotnējās lidostas ir noticis paredzētajā laikā, bet pirms lidojuma turpināšanas tiek aizkavēts nosēšanās vietas lidostā par trīs stundām un piecdesmit piecām minūtēm, tādēļ ka attiecīgā lidsabiedrība darbības problēmu dēļ ir nolēmusi nomainīt lidaparātu, bet aizvietojošai lidmašīnai, kurai ir bijuši tehniski traucējumi jau pirms pirmās lidmašīnas nolaišanās, ir jāveic remonts, un tādēļ lidojuma galamērķis tiek sasniegts ar minēto trīs stundu un piecdesmit piecu minūšu nokavēšanos?”

⁽¹⁾ OV C 24, 30.1.2010, 4. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. jūlijā iesniedza Cour de cassation (Beļģija) — Déborah Prete/Office national de l'emploi

(Lieta C-367/11)

(2011/C 282/19)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata lietā

Prasītāja: Déborah Prete

Atbildētājs: Office national de l'emploi

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma — versijā, kura konsolidēta Amsterdamā 1997. gada 2. oktobrī, — 12., 17., 18. un tiktāl, ciktāl nepieciešams, 39. pantam ir pret-runā tāda valsts tiesību norma kā Beļģijas Karaļa 1991. gada 25. novembra lēmuma par bezdarba tiesisko regulējumu 36. panta 1. punkta otrās daļas j) apakšpunkts, kurā gaidīšanas pabalsta saņemšana jaunietim, kas ir Eiropas Savienības pilsonis, kas nav darba ņēmējs Līguma 39. panta izpratnē, ir ieguvis vidējo izglītību Eiropas Savienībā, taču ne mācību iestādē, kuru vada, atzīst vai subsidē kāda no Beļģijas kopienām, un kas ir saņēmis vai nu vienas no Beļģijas kopienām izsniegtu dokumentu, ar ko vienas no šo Kopienu kompetentā komisija atzīst minēto izglītību par līdzvērtīgu atestātam par izglītību, ko iegūst kādā no minētajām Beļģijas mācību iestādēm, vai arī izglītības dokumentam, kas ļauj turpināt mācības augstākā mācību iestādē, ar nosacījumu, ka šis jaunietis iepriekš ir ieguvis sešu gadu ilgu izglītību kādā no mācību iestādēm, ko vada, atzīst vai subsidē kāda no Beļģijas kopienām, ja šāds nosacījums ir izslēdzošs un absolūts?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai apstākļi, kurus pirmajā jautājumā apraksta jaunietis, kas nav ieguvis sešu gadu ilgu izglītību kādā no Beļģijas mācību iestādēm, dzīvo Beļģijā ar savu laulāto, kas ir Beļģijas pilsonis, un ir reģistrējies kā darba meklētājs Beļģijas nodarbinātības dienestā, ir apstākļi, kurus ir jāņem vērā, lai noteiktu šī jaunieša saikni ar Beļģijas darba tirgu atbilstoši Līguma 12., 17., 18. un attiecīgā gadījumā 39. pantam? Cik lielā mērā ir jāņem vērā uzturēšanās un laulības ilgums un laiks, kas pagājis kopš šāda persona ir reģistrējies kā darba meklētājs?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. jūlijā iesniedza Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itālija) — kriminālprocess pret Raffaele Arrichiello

(Lieta C-368/11)

(2011/C 282/20)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Lietas dalībnieks pamata procesā

Raffaele Arrichiello

Prejudiciālais jautājums

Kā interpretēt EKL 43. un 49. pantu par brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību sporta derību jomā, lai noteiktu, vai ar iepriekš minētajiem Līguma noteikumiem ir pieļauts valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ieviests valsts monopols un koncesiju un atļauju sistēma, kura noteikta skaita koncesiju ietvaros paredz: a) vispārīgu tendenci aizsargāt tādu koncesiju īpašniekus, kuras ir tikušas piešķirtas agrāk, pamatojoties uz procedūru, kurā prettiesiski tika izslēgta daļa saimnieciskās darbības subjektu; b) noteikumus, kuri faktiski garantē tā komercstāvokļa saglabāšanu, kurš iegūts, pamatojoties uz procedūru, kurā prettiesiski tika izslēgta daļa saimnieciskās darbības subjektu (kā, piemēram, aizliegums jaunajiem koncesionāriem izveidot savus kases lodziņus noteiktā attālumā no jau esošajiem); un c) koncesijas zaudēšanas gadījumu un ļoti apjomīgas naudas summas garantijas iegūšanas gadījumu noteikšanu, kuru vidū ir gadījums, kad koncesionārs tieši vai netieši veic pārrobežu spēļu darbības, kuras ir pielīdzināmas tām, uz kurām attiecas koncesija?

Prasība, kas celta 2011. gada 12. jūlijā — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-369/11)

(2011/C 282/21)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Montaguti un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas 91/440/EEK⁽¹⁾, ar grozījumiem, 6. panta 3. punkta un II pielikuma prasības, un Direktīvas 2001/14/EK⁽²⁾ 4. panta 2. punkta un 14.

panta 2. punkta prasības; Direktīvas 2001/14/EK 4. panta 1. punkta un 30. panta 3. punkta prasības, un Direktīvas 2001/14/EK 30. panta 1. punkta prasības, Itālijas Republika nav izpildījusi šajās tiesību normās paredzētos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Iebildumi, ko Komisija izteikusi Itālijas Republikai, attiecas uz organizācijas, kura veic pamatfunkcijas jautājumā par piekļuvi infrastruktūrai, neatkarību, nodokļa (nodevas) noteikšanu piekļuvei dzelzceļam, kā arī dzelzceļa nozares regulatīvās organizācijas pilnvarām un autonomiju.

Vispirms jau tiesiskais režīms, kas reglamentē to, kā infrastruktūras apsaimniekotājs īsteno pamatfunkcijas jautājumā par piekļuvi infrastruktūrai, nesniedzot pietiekamas garantijas tam, ka minētais apsaimniekotājs darbojas neatkarīgi no tās grupas holdinga, kurā tas ietilpst; šajā grupā ietilpst arī galvenais dzelzceļa uzņēmums tirgū.

Turklāt, ņemot vērā, ka nodoklis par piekļuvi tīkliem ir jānosaka Satiksmes ministrijai, bet infrastruktūras apsaimniekotājs var tikai iesniegt priekšlikumu šajā jautājumā, un tam ir vienīgi operatīvais uzdevums aprēķināt nodokli, kāds faktiski ir jāmaksā vienam dzelzceļa uzņēmumam, tad tam ir liegts būtisks apsaimniekošanas instruments, kas ir pretrunā prasībai par apsaimniekošanas neatkarību.

Visbeidzot neesot arī nodrošināta nepieciešamā regulatīvās organizācijas pilnīga neatkarība no visiem dzelzceļa uzņēmumiem, jo regulatīvās organizācijas personālu veido Satiksmes ministrijas ierēdņi, un tai saglabājoties izšķiroša ietekme uz tās grupas holdingu, kurā ietilpst Itālijas galvenais dzelzceļa uzņēmums, un tātad arī uz šo uzņēmumu.

⁽¹⁾ OV L 237, 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 75, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 13. jūlijā iesniedza Hof van beroep te Gent (Beļģija) — Punch Graphix Prepress Belgium NV/Belgische Staat

(Lieta C-371/11)

(2011/C 282/22)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Beroep te Gent

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Punch Graphix Prepress Belgium NV

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālais jautājums

Vai valsts nodokļu iestādes var nepiemērot Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs⁽¹⁾, 4. panta 1. punktu, pamatojoties uz šajā pantā ietverto normu, kas nosaka, ka šis pants nav piemērojams meitas sabiedrības likvidācijas gadījumā, un atsaucoties uz valsts tiesību normu (izskatāmajā lietā — *WIB'92 210.* pantu), kas “apvienošanas iegādājoties”, kuras ietvaros faktiski nenotiek meitas sabiedrības likvidācija, pielīdzina apvienošanai, kuras ietvaros šāda meitas sabiedrības likvidācija notiek?

⁽¹⁾ OV L 225, 6. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2011. gada 24. maija spriedumu lietā T-489/08 *Power-One Italy SpA*/ Eiropas Komisija 2011. gada 14. jūlijā iesniedza *Power-One Italy SpA*

(Lieta C-372/11 P)

(2011/C 282/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Power-One Italy SpA* (pārstāvji — A. Giussani un R. Giuffrida, advokāti)

Otra lietas dalībniecē: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2011. gada 24. maija rīkojumu lietā T-489/08, ar ko:

— ir atzīts, ka Eiropas Komisija ir pārkāpusi Regulas 1655/2000⁽¹⁾ 10. panta 2. punktu un Standarta administratīvo noteikumu⁽²⁾ 14. pantu, kā arī vispārējo tiesiskās palāvēības aizsardzības principu;

— tiktāl, ciktāl tiesvedības stadija atļauj, ir atzīts, ka cēloņsakarība starp Komisijas rīcību un zaudējumiem, kas ir nodarīti un tiks nodarīti *Power One*, un tādējādi ir piespriests Savienībai, pamatojoties uz LESD 268. pantu (bijušo EKL 235. pantu), atlīdzināt *Power One Italy SpA* visus zaudējumus, kas aprēķināti EUR 2 876 188,99 apmērā, proti, kas atbilst izmaksām, kuras radušās saistībā ar projektu *PNEUMA*, kā norādīts dokumentos, kas pievienoti apelācijas sūdzībai, un kas katrā ziņā jau ir bijuši Komisijas rīcībā, un kas norādīti tiesā;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, pirmkārt, uz vispārējā tiesiskās palāvēības aizsardzības principa pārkāpumu un nepietiekamu un pretrunīgu pamatojumu, atsaucoties uz apstiprinājumu par procedūras nepareizu izmantošanu.

Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 47. punktā apstiprina, ka prasītāja sakarā ar Komisijas lēmuma atcelšanu esot varējusi gūt lielākas priekšrocības salīdzinājumā ar atmaksātajām summām, attiecīgi atgūstot visu apstrīdētajam projektam paredzēto finanšu atbalstu, un ka “var uzskatīt, ka pēdējās minētās summas kā zaudējumu atlīdzības samaksa ir cieši saistīta ar attiecīgā lēmuma atcelšanu”, tādējādi pamatojot apsvērumu par procedūras nepareizu izmantošanu. Tāpēc Vispārējā tiesa esot patvaļīgi nodalījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegto lūgumu, būtībā vienotos aktus, kas veidoja rīcību, kura radīja zaudējumus, kā arī notikumu, kas radīja zaudējumus, ko veidoja visi radušies izdevumi. Tādējādi nav pienācīgi pamatots tas, kāpēc ir tikusi apmierināta Komisija izvirzītā iebilde.

Otrais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz vispārējā tiesiskās palāvēības aizsardzības principa pārkāpumu un tiesību normu par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu iegūšanu kļūdainu piemērošanu, kā arī nepietiekamu un pretrunīgu pamatojumu saistībā ar apgalvojumiem par atlikušajiem zaudējumiem.

Vispārējās tiesas nolēmuma 55. punktā ir teikts, ka “prasības pieteikumā nav norādīts prasītājai, iespējams, nodarīto atlikušo zaudējumu raksturs un apmērs” un ka “prasības pieteikumā nekādi nav norādīts pamatojums tam, kāpēc prasītāja uzskata, ka atlikušie zaudējumi būtu saistāmi ar to, ka Komisija atsauc apstrīdētā projekta finansējumu”. Šajā ziņā jānorāda, ka zaudējumi, kas nodarīti apelācijas sūdzības iesniedzējai sabiedrībai, var tikt uzskatīti vienīgi par acīmredzamiem, secinot, ka attiecīgajam finansējumam ir precīzs funkcionālais mērķis, kas īstenotajā projektā var tikt noteikts, un tā atsaukšana var vienīgi sakrist ar izmaksu rašanos, kuras apelācijas sūdzības iesniedzējai sabiedrībai nebūtu radušās, ja minētā ieguldījuma nebūtu; iepriekš minētos argumentus, kas jau izklāstīti apsvērumos saistībā ar Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību (apsvērumi, kuriem pielikumā turklāt ir pievienots prasītājas sabiedrības pārskats), attiecīgā tiesa nav izvērtējusi, bet ir vienīgi norādījusi uz apsvērumu par nodarītajiem zaudējumiem neesamību.

Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzas, ka esot pārkāpts tiesiskās palāvēības aizsardzības princips un kļūdaini piemērotas tiesību normas par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu iegūšanu, kā arī neesot izvērtēti šajā tiesvedībā izšķiroši faktiskie apstākļi saistībā ar cēloņsakarību.

Pārsūdzētā rīkojuma 57. punktā saistībā ar apgalvojumiem par cēloņsakarību Vispārējā tiesa apstiprina, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja sabiedrība “nesniedz nekādas norādes par aplūkotās rīcības ietekmi uz faktu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja esot segusi tādas apstrīdētā projekta izmaksas, kas pārsniegušas maksimālo summu, par kādu Komisija bija uzņēmusies saistības”. Saskaņā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas viedokli, šķiet acīmredzams, ka šajā gadījumā Vispārējā tiesa esot materiāli neprecīzi konstatējusi faktus, kas izriet no tiesā iesniegtajiem materiāliem. Būtībā Vispārējā tiesa esot sagrozījusi iegūtos pierādījumus, noliedzama to, ka pastāv acīmredzama cēloņsakarība starp Komisijas rīcību un apelācijas sūdzības iesniedzējai nodarītajiem zaudējumiem. Tādējādi Vispārējā tiesa, pamatojot nolēmumu, neesot ņēmusi vērā nedz jau pieteikumā par lietas ierosināšanu pirmajā instancē secinātos apstākļus, nedz arī pēc

tam iesniegtos apsvērumus. No apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumiem it īpaši izrietot, ka iespējamā tās pienākumu neizpilde ir nevis būtiska, bet pakārtota norādītajai [Komisijas] pienākumu neizpildei, kas izpaudusies tajā, ka dokumenti par pilnībā īstenotu projektu esot papildināti novēloti.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula par Finanšu instrumentu videi (LIFE) (OV L 192, 1. lpp.).

(²) Standarta administratīvie noteikumi, kas pievienoti pielikumā parakstītajam *Grant Agreement*.

Prasība, kas celta 2011. gada 13. jūlijā — Eiropas Komisija/ Īrija

(Lieta C-374/11)

(2011/C 282/24)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. White, I. Hadjiyiannis un A. Marghelis)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu Tiesas spriedumu lietā C-188/08 Komisija/Īrija, Īrija nav izpildījusi LESD 260. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Īrijai samaksāt Komisijai vienreizēju maksājumu EUR 4 771,20 apmērā, kas sareizināts ar dienu skaitu starp sprieduma lietā C-188/08 pasludināšanu un sprieduma pasludināšanu šajā tiesvedībā (vai Īrijas pilnīgu sprieduma lietā C-188/08 izpildi, ja tas notiktu šīs tiesvedības laikā);
- piespriest Īrijai samaksāt Komisijai kavējuma naudu EUR 26 173,44 apmērā par katru nokavēto dienu no sprieduma pasludināšanas dienas šajā tiesvedībā līdz Īrijas sprieduma lietā C-188/08 izpildes dienai;
- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

No Tiesas sprieduma lietā C-188/08 pasludināšanas ir pagājis vairāk par pusotru gadu. Komisija uzskata, ka šis laiks bija pietiekams, lai Īrija izpildītu Tiesas spriedumu. Tā atzīmē, ka Īrija ir paziņojusi, ka tā mēģinās pieņemt nepieciešamos tiesību aktus līdz 2010. gada beigām. Tomēr šis mērķis neesot sasniegts, un Īrija neesot tuvu sprieduma pilnīgai izpildei. Tādējādi Komisija uzskata, ka Īrija nav izpildījusi LESD 260. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 15. jūlijā iesniedza Cour constitutionnelle (Beļģija) — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge

(Lieta C-375/11)

(2011/C 282/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (¹) 3., 12. un 13. pantu, redakcijā, kas ir piemērojama šobrīd, dalībvalstis operatoriem, kuriem saistībā ar atļaujām mobilās telefonijas tīkla izveidei un izmantošanai to teritorijā, kas tika izsniegta saskaņā ar iepriekšējo tiesisko ietvaru, individuālās tiesības izmantot mobilās telefonijas frekvences ir piešķirtas uz piecpadsmit gadu laikposmu, var noteikt vienreizēju maksājumu, kas jāveic par to individuālo frekvenču izmantošanas tiesību atjaunošanu, kura apmērs, ņemot vērā frekvenču skaitu un to mēnešu skaitu, attiecībā uz kuriem piešķir izmantošanas tiesības, tiek aprēķināts, pamatojoties uz agrākajām tiesībām uz vienreizējo koncesiju, kas bija saistītas ar iepriekš minēto atļauju piešķiršanu, ja šis vienreizējais maksājums tiek ieviests papildus, pirmkārt, ikgadējam maksājumam par frekvenču nodošanu lietošanai, kas paredzēts galvenokārt, lai segtu izmaksas, kuras rodas, nododot lietošanā frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, maksājumam, kas sedz atļaujas izsniegšanas administratīvās izmaksas?
- 2) Vai saskaņā ar šīs pašas atļauju izsniegšanas direktīvas 3., 12. un 13. pantu dalībvalstis operatoriem, kuri pretendē uz jaunu mobilās telefonijas frekvenču izmantošanas tiesību iegūšanu, var noteikt pienākumu maksāt vienreizēju maksājumu, kura apmērs tiek noteikts izolē frekvenču piešķiršanas laikā, lai tām tiktu noteikta vērtība, ja šis vienreizējais maksājums tiek ieviests papildus, pirmkārt, ikgadējam maksājumam par frekvenču nodošanu lietošanai, kas paredzēts galvenokārt, lai segtu izmaksas, kuras rodas, nododot lietošanā

frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, ikgadējam maksājumam, kas sedz mobilās telefonijas tīkla izveides un izmantošanas atļauju piešķiršanu, kas izsniegtas iepriekšējās tiesiskās bāzes ietvaros?

- 3) Vai saskaņā ar šīs paša atļauju izsniegšanas direktīvas 14. panta 2. punktu dalībvalstis mobilās telefonijas operatoriem attiecībā uz jaunu laika posmu, kurā tiek atjaunotas to individuālās tiesības izmantot mobilās telefonijas frekvences, kuras daži no viņiem jau ir iegādājušies, tomēr pirms šī jaunā laikposma sākuma, var noteikt vienreizēju maksājumu par frekvenču izmantošanas tiesību atjaunošanu, kuras viņiem piederētu šī jaunā laikposma sākumā, pamatojot ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, tās novērtējot, un kas tiktu ieviests papildus, pirmkārt, ikgadējam maksājumam par frekvenču nodošanu lietošanai, kas paredzēts galvenokārt, lai segtu izmaksas, kuras rodas, nododot lietošanā frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, ikgadējam maksājumam, kas sedz mobilās telefonijas tīkla izveides un izmantošanas atļauju piešķiršanu, kas izsniegtas iepriekšējās tiesiskās bāzes ietvaros?
- 4) Vai saskaņā ar šīs paša atļauju izsniegšanas direktīvas 14. panta 1. punktu dalībvalstis kā nosacījumu tiesību izmantot frekvences iegūšanai un atjaunošanai var papildus noteikt vienreizēju maksājumu, ko nosaka izsolē un bez augšējā sliekšņa, kas tiek ieviests papildus, pirmkārt, ikgadējam maksājumam par frekvenču nodošanu lietošanai, kas paredzēts galvenokārt, lai segtu izmaksas, kuras rodas, nododot lietošanā frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, ikgadējam maksājumam, kas sedz mobilās telefonijas tīkla izveides un izmantošanas atļauju piešķiršanu, kas izsniegtas iepriekšējās tiesiskās bāzes ietvaros?

(¹) OV L 108, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 19. jūlijā iesniedza *Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel* (Beļģija) — *Tate & Lyle Investments Ltd./Belgischer Staat*, otrs lietas dalībnieks: *Syral Belgium NV*

(Lieta C-384/11)

(2011/C 282/26)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Tate & Lyle Investments Ltd.*

Atbildētāja: *Belgischer Staat*

Otrs lietas dalībnieks: *Syral Belgium NV*

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 63. pantam (iepriekš — EK līguma 56. pants) ir pretrunā dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām rezidente akciju sabiedrība, kuras dalība citas rezidentes sabiedrības kapitālā ir mazāka par 10 % no kapitāla, taču šīs dalības iegādes vērtība ir vismaz 1,2 miljoni eiro, ir apliekama ar 10 % nodokli ienākuma gūšanas vietā, turklāt šis nodoklis ienākuma gūšanas vietā tiek atskaitīts no Beļģijā maksājama uzņēmuma ienākuma nodokļa, un iespējamais saldo tiek atmaksāts, un attiecīgā gadījumā vienlaikus var pieprasīt nodokļa režīma piemērošanu ("*definitief belasten inkomsten*") ["galīgi ar nodokļiem aplikti ienākumi"], kas dod iespēju nodokļu aplikšanas bāzi papildus samazināt ar izmaksām, kas saistītas ar dalību kapitālā, kamēr attiecībā uz sabiedrībām, kas reģistrētas citā Eiropas Savienības dalībvalstī [un] kuras saņem šādas dividendes vai izmaksas, kas tiek uzskatītas par dividendēm no tās pašas dalības rezidentes sabiedrības kapitālā, ieturētais nodoklis ienākuma gūšanas vietā (kustamā īpašuma nodoklis) 10 % apmērā ir galīgais nodoklis, kas nav atmaksājams un kuru, atsaucoties uz iepriekš minēto nodokļu režīmu ("*galīgi ar nodokļiem aplikti ienākumi*"), nevar samazināt?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. jūlijā iesniedza *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Apvienotā Karaliste) — *Field Fisher Waterhouse LLP/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

(Lieta C-392/11)

(2011/C 282/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Field Fisher Waterhouse LLP*

Atbildētāji: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Galvenais šīs tiesvedības jautājums ir par to, vai saskaņā ar nomas līguma nosacījumiem nekustamā īpašuma īpašnieka nomniekiem sniegtie pakalpojumi (turpmāk tekstā — "pakalpojumi") ir jāuzskata par vienota pakalpojuma — nekustamā īpašuma nomas, kas netiek aplikts ar nodokli, elementu tāpēc, ka pakalpojumi kopā ar nomu objektīvi veidotu vienotu, ekonomiski nedalāmu pakalpojumu, vai arī tāpēc, ka tie ir nomas, kas veido galveno pakalpojumu (turpmāk tekstā — "galvenais pakalpojums") "papildu pakalpojumi". Vērtējot šo jautājumu, kā arī ņemot vērā Tiesas spriedumu lietā C-572/07 *Tellmer*, kāda nozīme ir tam, ka pakalpojumus varētu sniegt (bet nesniedz) citas personas, nevis nekustamā īpašuma īpašnieki, lai arī saskaņā ar attiecīgo nomas līgumu noteikumiem nomniekiem nav citas izvēles kā vien izmantot nekustamā īpašuma īpašnieku sniegtos pakalpojumus?

- 2) Kāda nozīme, nosakot vienota pakalpojuma esamību, ir tam, ka gadījumā, ja nomnieks nemaksā pakalpojuma komisijas maksu, nekustamā īpašuma izīrētājam būtu tiesības ne tikai nesniegt pakalpojumus, bet arī lauzt ar šo nomnieku noslēgto nomas līgumu?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka iespēja, ka trešās personas sniedz pakalpojumus tieši nomniekam, ir būtisks apstāklis, vai nosakot, vai pakalpojumi ir vienots, ekonomiski nedalāms pakalpojums, kura sadalīšana būtu mākslīga, vai galvenā pakalpojuma papildu pakalpojums, tas būtu veicinošais vai noteicošais kritērijs? Ja tas uzskatāms tikai par veicinošu kritēriju vai arī tam nav nekādas nozīmes, kuriem citiem faktoriem ir nozīme, nosakot, vai pakalpojumi ir uzskatāmi par papildu pakalpojumiem? It īpaši, kāda nozīme ir tam, vai pakalpojumi tiek sniegti nomātajās telpās vai attiecībā uz tām telpām, kuras ir nomas priekšmets, vai arī citās ēkas telpās?
- 4) Ja iespēja trešām personām sniegt pakalpojumus ir būtiska, vai lielāka nozīme būtu tam, ka pakalpojumus juridiski varētu sniegt trešās personas, pat ja praksē būtu grūti to īstenot vai vienoties par to ar nekustamā īpašuma īpašnieku, vai arī šādu pakalpojumu sniegšanas praktiskajai iespējamībai vai vispārpieņemtajai praksei?
- 5) Šajā lietā minētie pakalpojumi ir pakalpojumu virkne, kuri tiek sniegti par vienotu pakalpojuma komisijas maksu. Ja daži no šiem pakalpojumiem (piemēram, koplietošanas telpu uzkopšana, apsardzes pakalpojumu sniegšana) neveido vienotā, ekonomiski nedalāmā pakalpojuma sastāvdaļu, vai arī ir uzskatāmi par galvenā pakalpojuma papildu elementiem, bet citi pakalpojumi to veido, vai būtu pareizi proporcionāli sadalīt šos dažādos pakalpojumus, lai noteiktu to daļu, kura apliekama ar nodokli, un to, kas nav apliekama ar nodokli? Vai pakārtoti būtu pareizi uzskatīt, ka sniegto pakalpojumu virkne ir tik cieši saistīta, ka tā veido "vienotu, ekonomiski nedalāmu pakalpojumu, kura sadalīšana būtu mākslīga", pašam par sevi esot vienotam pakalpojumam, kas nošķirts no nekustamā īpašuma nomas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. jūlijā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) — *Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi u.c.*

(Lieta C-393/11)

(2011/C 282/28)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Autorità per l'energia elettrica e il gas*

Atbildētāji: *Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, pamatojoties uz Direktīvas 1999/70/EK⁽¹⁾ pielikuma 4. klauzulas 4. punktu (saskaņā ar kuru "darba stāža kritēriji attiecībā uz īpašiem darba nosacījumiem ir vienādi gan noteikta laika darba ņēmējiem, gan pastāvīgiem darba ņēmējiem, ja vien atšķirīgi darba stāža kritēriji nav objektīvi pamatoti"), kā objektīvi pamatota ir piemērojama valsts tiesību norma (Likumdošanas dekrēta Nr. 112/08 75. panta 2. punkts), atbilstoši kurai pilnībā netiek ņemts vērā attiecīgo darbinieku darba stāžs, kurš iegūts, strādājot autonomās administratīvās iestādēs saskaņā ar darba līgumiem uz noteiktu laiku izņēmuma kārtā veiktās nodarbināšanas gadījumā, atkāpjoties no Likumdošanas dekrēta Nr. 165/01 36. panta 5. punktā minētā principa, pēc "atlasē pārbaudījumiem", kuri nav pielīdzināmi atklātajos konkursos organizētajiem parastajiem pārbaudījumiem (kuru mērķis ir optimāla pārbaudījumus sekmīgi nokārtojušo kandidātu pieņemšana darbā aizpildāmos amatos), bet kuri izņēmuma kārtā tomēr var radīt to, ko var uzskatīt par jaunām darba attiecībām, kuras ir spēkā *ex nunc*?
- 2) Vai, tieši pretēji, pamatojoties uz šo pašu Direktīvu 1999/70/EK, nav pieļaujams — kas uzreiz nozīmē iepriekš minētās valsts tiesību normas nepiemērošanu — ņemēt vērā ne tikai darba stāžu, bet arī gadu laikā gūto karjeras izaugsmi, kas iegūta nodarbināšanas brīdī un kura pilnībā vai daļēji pārsniedz vai nu darba stāžu, kas vajadzīgs, lai piedalītos iepriekš minētajos atlasē pārbaudījumos, vai arī iespējamais aizsardzības pasākumus, kurus valsts likumdevējs saprātīgās robežās būtu tiesīgs pieņemt konkursu sekmīgi nokārtojušo kandidātu aizsardzības nodrošināšanai?

⁽¹⁾ OV L 175, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. jūlijā iesniedza *Curtea de Apel Constanța* (Rumānija) — kriminālprocess pret *Ciprian Vasile Radu*

(Lieta C-396/11)

(2011/C 282/29)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Constanța

Lietas dalībnieks pamata procesā

Ciprian Vasile Radu

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 1. punkta normas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. panta normas, tās skatot kopā ar 48. un 52. pantu, arī saistībā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 3. un 4. punktu un 6. panta 2. un 3. punktu ir primāro Kopienu tiesību normas, kas ir ietvertas dibināšanas līgumos?
- 2) Vai Eiropas apcietināšanas ordera izpildes valsts kompetentās tiesu iestādes darbība, kas iekļauj brīvības atņemšanu un piespiedu nodošanu bez personas, par kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, piekrišanas (persona tiek pieprasīta apcietināšanai un nodošanai) ir ordera izpildes valsts iejaukšanās personas, kura tiek pieprasīta apcietināšanai un nodošanai, tiesībās uz personisko brīvību, kuras izriet no Savienības tiesībām saskaņā ar LES 6. pantu, to skatot kopā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 1. punktu, un saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantu, to skatot kopā ar 48. un 52. pantu, arī saistībā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 3. un 4. punktu un 6. panta 2. un 3. punktu?
- 3) Vai, Eiropas apcietināšanas ordera izpildes valstij iejaucoties tiesībās un garantijās, kas ir paredzētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 1. punktā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantā, to skatot kopā ar 48. un 52. pantu, arī saistībā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 3. un 4. punktu un 6. panta 2. un 3. punktu, ir jābūt izpildītam nosacījumam par nepieciešamību demokrātiskā sabiedrībā un nosacījumam par samērīgumu ar konkrēti izvirzīto mērķi?
- 4) Vai Eiropas apcietināšanas ordera izpildes valsts kompetentā tiesu iestāde var noraidīt nodošanas lūgumu, nepārkāpjot pienākumus, kuri izriet no dibināšanas līgumiem un no citām Kopienu tiesību normām, pamatojoties uz apstākli, ka nav kumulatīvi izpildīti nosacījumi, kas ir vajadzīgi saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 1. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantu, to skatot kopā ar 48. un 52. pantu, arī saistībā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 3. un 4. punktu un 6. panta 2. un 3. punktu?
- 5) Vai Eiropas apcietināšanas ordera izpildes valsts kompetentā tiesu iestāde var noraidīt nodošanas lūgumu, nepārkāpjot pienākumus, kuri izriet no dibināšanas līgumiem un no citām Kopienu tiesību normām, tādēļ, ka Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas valsts nav transponējusi, vai arī ir nepilnīgi vai nepareizi transponējusi (tādā nozīmē, ka nav ievērots savstrapīguma nosacījums) Eiropas Savienības Padomes Pamatlēmumu 2002/584/TI ⁽¹⁾?
- 6) Vai Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 1. punkta normas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. panta normām, tās skatot kopā ar 48. un 52. pantu, arī saistībā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 3. un 4. punktu un 6. panta 2. un 3. punktu, uz kurām ir atsauce LES 6. pantā, ir pretrunā Eiropas Savienības dalībvalsts — Rumānijas — valsts tiesības, konkrēti, Likuma Nr. 302/2004 III sadaļa, un vai ar šīm tiesību normām ir pareizi transponēts Eiropas Savienības Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI?

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūram starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2011. gada 30. jūnija rīkojums — Tecnoprocess/Komisija un Savienības delegācija Marokā

(Lieta T-264/09) ⁽¹⁾

(Prasība sakarā ar bezdarbību — Uzaicinājums rīkoties — Nepieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Cēloņsakarība — Kaitējums — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2011/C 282/30)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tecnoprocess Srl (Roma, Itālija) (pārstāve — A. Majoli, advokāte)

Atbildētājas: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Bordes un L. Prete) un Eiropas Savienības delegācija Marokā

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atzīt Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības delegācijas Marokā bezdarbību un, otrkārt, piespriest kompensāciju, lai atlīdzinātu par kaitējumu, kas esot nodarīts it īpaši šīs bezdarbības dēļ.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt daļēji kā nepieņemamu un daļēji kā acīmredzami juridiski nepamatotu;
- 2) Tecnoprocess Srl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 220, 12.09.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 4. jūlija rīkojums — Sepracor Pharmaceuticals/Komisija

(Lieta T-275/09) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Aktīvā viela eszopiklons — Tirdzniecības atļauja — Nekvalificēšana par jaunu aktīvu vielu — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība)

(2011/C 282/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (Dublina, Īrija) (pārstāvji — I. Dodds-Smith, solicitor, D. Anderson, QC, un J. Stratford, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji A. Sīpos, pēc tam M. Wilderspin un M. Šimerdovā)

Priekšmets

Prasība atcelt prasītājam adresētajā Komisijas 2009. gada 6. maija vēstulē ietvertu lēmumu tirdzniecības atļaujas piešķiršanas Lunivia procedūrā tiktāl, ciktāl tas attiecas uz aktīvās vielas eszopiklona kvalifikāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 220, 12.09.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 7. jūlija rīkojums — Acetificio Marcello de Nigris/Komisija

(Lieta T-351/09) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācija — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība)

(2011/C 282/32)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Acetificio Marcello de Nigris Srl (Afragola, Itālija) (pārstāvji — P. Perani un P. Pozzi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Rossi un B. Rasmussen)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri un S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 3. jūlija Regulu (EK) Nr. 583/2009 par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargātu cilmes vietu nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (Aceto Balsamico di Modena (AÇIN)) (OV L 175, 7. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) neizskatīt Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena pieteikumu par iestāšanos lietā;

- 3) *Acetificio Marcello de Nigris Srl* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 4) *Itālijas Republika un Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 256, 24.10.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 30. jūnija rīkojums — Tecnoprocess/Komisija

(Lieta T-367/09) (¹)

(Prasība sakarā ar bezdarbību — Uzaicinājums rīkoties — Acīmredzama nepieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Cēloņsakarība — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2011/C 282/33)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Tecnoprocess Srl* (Roma, Itālija) (pārstāvis — A. Majoli, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Prete un A. Bordes)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, konstatēt Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības deleģācijas Nigērijā bezdarbību un, otrkārt, saņemt atlīdzību par apgalvotajiem zaudējumiem, kas radušies minētās bezdarbības dēļ

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt prasību daļēji kā nepieņemamu un daļēji kā acīmredzami juridiski nepamatotu;
- 2) *Tecnoprocess Srl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 267, 07.11.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 30. jūnija rīkojums — Tecnoprocess/Komisija

(Lieta T-403/09) (¹)

(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Nepamatota iedzīvošanās — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības — Nepieņemamība)

(2011/C 282/34)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Tecnoprocess Srl* (Roma, Itālija) (pārstāvis — A. Majoli, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Bordes un L. Prete)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, konstatēt Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības deleģāciju Marokā un Nigērijā nepamatotu iedzīvošanos un, otrkārt, uzdot Komisijai samaksāt EUR 114 069,94 un attiecīgus procentus par šo summu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *Tecnoprocess Srl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 297, 05.12.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija rīkojums — van Arum/Parlaments

(Lieta T-454/09 P) (¹)

(Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Novērtējuma ziņojums — 2005. gada novērtējums — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2011/C 282/35)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Rinse van Arum* (Winksele, Beļģija) (pārstāvis — W. van den Muijsenbergh, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments (pārstāvji — J. F. de Wachter, K. Zejdová un R. Ignătescu)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā F-139/07 *van Arum/Parlaments* (Krājumā vēl nav publicēts) nolūkā atcelt šo spriedumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Rinse van Arum* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamentam šajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 37, 13.02.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 30. jūnija rīkojums — Al Saadi/ Komisija

(Lieta T-4/10) ⁽¹⁾

(Prasītāja nāve — Lietas neturpināšana no tiesību pārņēmēju puses — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2011/C 282/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Faraj Faraj Hassan Al Saadi (Leicester, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — J. Jones, barrister, un M. Arani, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Konstantinidis, T. Scharf un E. Paasivirta)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: R. Szostak un E. Finnegan), Itālijas Republika (pārstāvji: sākotnēji G. PaImieri, vēlāk — G. Albenzio, avvocati dello Stato) un Francijas Republika (pārstāvji: G. de Bergues, E. Belliard un L. Butel)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2009. gada 13. oktobra Regulu (EK) Nr. 954/2009, ar kuru 114. reizi groza Padomes 2002. gada 27. maija Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, tiktāl, ciktāl prasītājs ir iekļauts to personu, grupu un organizāciju sarakstos, kurām ir piemērojami šie noteikumi (OV L 269, 20. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 51, 27.02.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 14. jūlija rīkojums — Goutier/ ITSB — Rauch (“ARANTAX”)

(Lieta T-13/10) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2011/C 282/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Klaus Goutier (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis — E.E. Happe, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākotnēji B. Schmidt, bet vēlāk — B. Schmidt un R. Pethke)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Vācija) (pārstāvji — A. Fottner un M. Müller, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 10. novembra lēmumu lietā R 1796/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Norbert Rauch un Klaus Goutier

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītājs sedz savus, kā arī atlīdzina atbildētāja tiesāšanās izdevumus. Persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 80, 27.03.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 30. jūnija rīkojums — Cross Czech/Komisija

(Lieta T-252/10) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Sestā pamatprogramma attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem — Vēstule, ar kuru tiek apstiprināti finanšu revīzijas rezultāti un tiek informēts par procedūras turpmāko norisi — Šīs vēstules līgumiskais, nevis lēmuma raksturs — Nepieņemamība)

(2011/C 282/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Cross Czech a.s. (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvis — T. Schollaert, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un W. Roels)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 12. marta vēstuli Nr. INFSO-O2/FD/GVC/IsC D(2010) 208676, ar kuru tiek apstiprināti finanšu revīzijas 09-BA74-006 rezultāti attiecībā uz izmaksām, ko prasītājs deklarējis par periodu no 2005. gada 1. februāra līdz 2008. gada 30. aprīlim, tiktāl, ciktāl tās attiecas uz trīs līgumiem, kas starp prasītāju un Eiropas Komisiju noslēgti Sestās Eiropas Kopienas pamatprogrammas attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem, kas veicina Eiropas pētniecības telpas izveidi un jauninājumus (no 2002. līdz 2006. gadam), ietvaros, un ar kuru prasītājs tiek informēts par procedūras turpmāko norisi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Cross Czech a.s. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, ieskaitot izdevumus par pagaidu noregulējuma tiesvedību.

(¹) OV C 209, 31.07.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 15. jūlija rīkojums — Marcuccio/Komisija

(Lieta T-366/10 P) (¹)

(Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Ārpuslīgumiskā atbildība — Atlīdzināmu tiesāšanās izdevumu atlīdzināšana — Iebilde par paralēlu prasību — Procesuālo noteikumu pārkāpumi — Tiesības uz aizstāvību — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2011/C 282/39)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un C. Berardis-Kayser, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. jūnija rīkojumu lietā F-78/09 Marcuccio/Komisija (Krājumā vēl nav publicēts) nolūkā atcelt šo rīkojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Luigi Marcuccio sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijai šajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 288, 23.10.2010.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 13. aprīļa rīkojums — Westfälische Drahtindustrie u.c./Komisija

(Lieta T-393/10 R)

(Pagaidu noregulējums — Konkurence — Komisijas lēmums, ar ko noteikts naudas sods — Bankas garantija — Pieteikums par izpildes apturēšanu)

(2011/C 282/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamma, Vācija), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG

(Hamma) un Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Vācija) (pārstāvji — C. Stadler un N. Tkatchenko, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Bottka, R. Sauer un C. Hödlmayr, pārstāvji, kuriem palīdz R. Van der Hout, advokāts)

Priekšmets

Pieteikums apturēt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (lieta COMP/38.344 — Priekšspriegojuma tērāuds), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, izpildi tiktāl, ciktāl prasītājam tajā tiek piemēroti naudas sodi.

Rezolutīvā daļa:

- 1) apturēt uzņēmumiem Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG un Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG noteiktā pienākuma izveidot bankas garantiju par labu Eiropas Komisijai, lai novērstu Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (lieta COMP/38.344 — Priekšspriegojuma tērāuds), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, 2. panta 1. punktā tiem piemēroto naudas sodu tūlītēju piedziņu, izpildi ar šādiem nosacījumiem:

— līdz 2011. gada 30. jūnijam Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft un Pampus Industriebeteiligungen samaksā Komisijai summu EUR [konfidenciali] miljonu apmērā;

— sākot ar 2011. gada 15. jūliju līdz jaunas kārtības noteikšanai, bet ne ilgāk kā līdz nolēmuma pasludināšanai pamata lietā, tās katra mēneša 15. datumā maksā Komisijai ikmēneša maksājumus EUR 300 000 apmērā;

- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 15. jūlija rīkojums — Fapricela/Komisija

(Lieta T-398/10 R)

(Pagaidu noregulējums — Konkurence — Komisijas lēmums, ar kuru ir noteikts naudas sods — Bankas garantija — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Finansiāls kaitējums — Ārkārtas apstākļu neesamība — Steidzamības neesamība)

(2011/C 282/41)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugāle) (pārstāvji — M. Gorjão-Henriques un S. Roux, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira un V. Bottka, pārstāvji, kuriem palīdz M. Marques Mendes, advokāts)

Priekšmets

Prasība apturēt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (lieta COMP/38.344 — Priekšspriegojuma tērauds) izpildi, īpaši attiecībā uz tajā noteikto pienākumu izveidot bankas garantiju, lai novērstu saskaņā ar minēta lēmuma 2. pantu piemērotā naudas soda tūlītēju piedziņu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas 2011. gada 18. jūlija rīkojums — Marcuccio/Komisija

(Lieta T-450/10 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Saprātīgs termiņš prasības par zaudējumu atlīdzību iesniegšanai — Nokavējums — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2011/C 282/42)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un C. Berardis-Kayser, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 9. jūlija rīkojumu lietā F-91/09 Marcuccio/Komisija (Krājumā vēl nav publicēts), kurā ir lūgts šo rīkojumu atcelt

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Luigi Marcuccio sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 317, 20.11.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 21. jūlija rīkojums — Fuchshuber Agrarhandel/Komisija

(Lieta T-451/10) ⁽¹⁾

(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopējā lauksaimniecības politika — Pastāvīgi konkursi, lai pārdotu tālāk labību Kopienas tirgū — Komisijas kontroles pilnvaras — Tādas tiesību normas acīmredzams būtisks pārkāpums, kas privātpersonām piešķir tiesības — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2011/C 282/43)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (Hörsching, Austrija) (pārstāvis — G. Lehner, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. von Rintelen un D. Triantafyllou)

Priekšmets

Prasība par tādu zaudējumu atlīdzību, ko prasītāja esot cietusi tāpēc, ka Komisija nav kontrolējusi nosacījumus pastāvīgo konkursu īstenošanai, lai pārdotu tālāk labību Kopienas tirgū, šajā gadījumā — attiecībā uz Ungārijas intervences aģentūras rīcībā esošo kukurūzu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami juridiski nepamatotu;
- 2) Fuchshuber Agrarhandel GmbH sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 317, 20.11.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 6. jūlija rīkojums — SIR/Padome

(Lieta T-142/11) ⁽¹⁾

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas pieņemti saistībā ar situāciju Kotdivuārā — Attiecīgo personu izslēgšana no saraksta — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2011/C 282/44)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Société ivoirienne de raffinage (SIR) (Abidjan, Kotdivuāra) (pārstāvis — M. Ceccaldi, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — B. Driessen un A. Vitro)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2011. gada 14. janvāra Lēmumu 2011/18/KĀDP, ar kuru groza Padomes Lēmumu 2010/656/KĀDP, ar ko atjauno ierobežojošus pasākumus pret Kotdivuāru (OV L 11, 36. lpp.), kā arī Padomes 2011. gada 14. janvāra Regulu Nr. 25/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā (OV L 11, 1. lpp.), tiktāl, ciktāl ar šiem tiesību aktiem ievieš ierobežojošos pasākumus, kas ir nelabvēlīgi prasītājam

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) nav jālemj par Eiropas Komisijas pieteikumu par iestāšanos lietā.

(¹) OV C 130, 30.04.2011.

Vispārējās tiesas 2011. gada 6. jūlija rīkojums — Petroci/Padome

(Lieta T-160/11) (¹)

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas pieņemti saistībā ar situāciju Kotdivuārā — Attiecīgo personu izslēgšana no saraksta — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2011/C 282/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Société nationale d'opérations pétrolières de la Côte d'Ivoire Holding* (Petroci Holding) (Abidjan, Kotdivuāra) (pārstāvis — M. Ceccaldi, *avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — B. Driessen un A. Vitro)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2011. gada 14. janvāra Lēmumu 2011/18/KĀDP, ar kuru groza Padomes Lēmumu 2010/656/KĀDP, ar ko atjauno ierobežojošus pasākumus pret Kotdivuāru (OV L 11, 36. lpp.), kā arī Padomes 2011. gada 14. janvāra Regulu (ES) Nr. 25/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar

situāciju Kotdivuārā (OV L 11, 1. lpp.), ciktāl ar šiem tiesību aktiem tiek ieviesti ierobežojošie pasākumi, kas ir prasītājam nelabvēlīgi

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) nav jālemj par Eiropas Komisijas pieteikumu par iestāšanos lietā.

(¹) OV C 139, 07.05.2011.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 14. jūlija rīkojums — Trabelsi u.c./Padome

(Lieta T-187/11 R)

(Pagaidu noregulējums — Kopējā ārpolitikas un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā — Naudas līdzekļu iesaldēšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība)

(2011/C 282/46)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Mohamed Trabelsi (Parīze, Francija), Ines Lejri (Parīze), Moncef Trabelsi (Parīze), Selima Trabelsi (Parīze) un Tarek Trabelsi (Parīze) (pārstāvji — sākotnēji A. Metzker, vēlāk A. Tekari, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — A. Vitro un G. Étienne)

Priekšmets

Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu un Padomes 2011. gada 4. februāra Īstenošanas lēmuma 2011/79/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV L 31, 40. lpp.), piemērošanas apturēšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 15. jūlija rīkojums — Eiropas Investīciju bankas Personāla pārstāvniecības kolēģija u.c./Bömcke

(Lieta T-213/11 P(I)) ⁽¹⁾

(Apelācija — Civildienests — Pieteikums par iestāšanos lietā Civildienesta tiesā — Termina aprēķināšana — Nokavējums)

(2011/C 282/47)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Eiropas Investīciju bankas Personāla pārstāvniecības kolēģija (Luksemburga, Luksemburga); Jean-Pierre Bodson (Luksemburga); Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luksemburga); Manuel Sutil (Nondkeil, Francija); Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luksemburga); Marie-Christel Heger (Luksemburga) (pārstāvji — J. Wilson, A. Senes un B. Entringer, avocats)

Otrs lietas dalībnieks: Eberhard Bömcke (Athus, Beļģija) (pārstāvis — D. Lagasse, avocat)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Civildienesta tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 17. marta rīkojumu lietā F-95/10 INT Bömcke/EIB (Krājumā nav publicēts), lūdzot atcelt šo rīkojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Investīciju bankas Personāla pārstāvniecības kolēģija, Jean-Pierre Bodson, Evangelos Kourgias, Manuel Sutil, Patrick Vanhoudt, Marie-Christel Heger sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 152, 21.05.2011.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 29. jūlija rīkojums — Cemex u.c./Komisija

(Lieta T-292/11 R)

(Pagaidu noregulējums — Konkurence — Lūgums sniegt informāciju — Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība)

(2011/C 282/48)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Cemex SAB de CV (Monterrey, Meksika); New Sunward Holding BV (Amsterdama, Nīderlande); Cemex España, SA

(Madrīde, Spānija); Cemex Deutschland AG (Ratingen, Vācija); Cemex UK (Egham, Surrey, Apvienotā Karaliste); Cemex Czech Operations s.r.o. (Prāga, Čehijas Republika); Cemex France Gestion (Rungis, Francija); un Cemex Austria AG (Langenzersdorf, Austrija) (pārstāvji — J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Durántez un B. Martínez Corral, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — É. Gippini Fournier, F. Castilla Contreras un C. Hödlmayr, pārstāvji, kuriem palīdz J. Rivas, advokāts)

Priekšmets

Pieteikums apturēt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmuma C(2011) 2368, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punktu (Lieta 39520 — cements un ar to saistītie produkti) izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 29. jūlija rīkojums — Holcim (Deutschland) un Holcim/Komisija

(Lieta T-293/11 R)

(Pagaidu noregulējums — Konkurence — Lūgums sniegt informāciju — Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība)

(2011/C 282/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Holcim AG (Hamburga, Vācija) un Holcim Ltd (Rapperswil-Jona, Šveice) (pārstāvji — P. Niggemann un K. Gaßner, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Kellerbauer, R. Sauer un C. Hödlmayr)

Priekšmets

Pieteikums apturēt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmuma C(2011) 2368, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punktu (Lieta 39520 — cements un ar to saistītie produkti) izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 29. jūlija rīkojums — Cementos Portland Valderrivas/Komisija

(Lieta T-296/11 R)

(Pagaidu noregulējums — Konkurence — Lūgums sniegt informāciju — Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība)

(2011/C 282/50)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pampelune, Spānija) (pārstāvis — L. Ortiz Blanco, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castilla Contreras, C. Urraca Cavedes un C. Hödlmayr, pārstāvji, kuriem palīdz J. Rivas, advokāts)

Priekšmets

Pieteikums apturēt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmuma C(2011) 2368, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punktu (Lieta 39520 — cements un ar to saistītie produkti) izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 29. jūlija rīkojums — HeidelbergCement/Komisija

(Lieta T-302/11 R)

(Pagaidu noregulējums — Konkurence — Lūgums sniegt informāciju — Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība)

(2011/C 282/51)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Vācija) (pārstāvji — U. Denzel, T. Holzmueller un P. Pichler, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Kellerbauer, R. Sauer un C. Hödlmayr)

Priekšmets

Pieteikums apturēt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmuma C(2011) 2368, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punktu (Lieta 39520 — cements un ar to saistītie produkti) izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 13. aprīļa spriedumu lietā F-38/10 Vakalis/Komisija 2011. gada 14. jūnijā iesniedza Ioannis Vakalis

(Lieta T-317/11 P)

(2011/C 282/52)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Ioannis Vakalis (Luvinata, Itālija) (pārstāvis — S. A. Pappas, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē iesniegtos prasījumus, izņemot to, ko Civildienesta tiesa pamatoti atzinusi par nepieņemamu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību tiek lūgts atcelt Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 13. aprīļa spriedumu lietā F-38/10 Vakalis/Komisija.

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesas argumentācija ir neloģiska, jo netiek izdarīti secinājumi no tās konstatācijām, tiktāl, ciktāl tā esot konstatējusi, ka Komisijai bija jāņem vērā maiņas kursa izmaiņas. Tomēr Komisija neesot ņēmusi vērā šo jautājumu. Tādēļ pārsūdzētajā spriedumā esot sniegts neloģisks pamatojums.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta esot pārpratusi tai uzdoto jautājumu. No pārsūdzētā sprieduma izrietot, ka Civildienesta tiesa esot sapratusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs tai jautā, vai atšķirīga attieksme pret ierēdņiem, kas ir pakļauti 1969. gada Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. panta vispārējām izpildes normām (turpmāk tekstā — "VIN"), un tiem, kas ir pakļauti attiecīgajām 2004. gada normām, ir prettiesiska, kaut gan Civildienesta tiesai uzdotais jautājums bija par to, vai "jaunās VIN ir diskriminējošas, jo tajās vienādi noteikumi tiek piemēroti dažādām situācijām". Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Civildienesta tiesa nepamatoti ir noraidījusi pamatu par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir veikusi pamatojuma aizvietošanu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs, pirmkārt, apgalvo, ka VIN budžetārais pamatojums ir ticis izvirzīts vienīgi tiesas sēdē un, otrkārt, ka šis pamatojums atšķirīgs no tā, kas ticis sniegts apelācijas sūdzības iesniedzējam, kad tika noraidīta tā sūdzība (pamatojums, kuru Civildienesta tiesa ir atzinusi par nepietiekamu). Saskaņā ar judikatūru Civildienesta tiesai nav jākompensē iespējamais pamatojuma trūkums vai jāpapildina šāds Komisijas pamatojums, pievienojot vai aizvietojo elementus, kas neizriet no paša apstrīdētā lēmuma.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo Civildienesta tiesa esot noraidījusi pamatu par vienlīdzīgas attieksmes principu, tādēļ, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs neesot pierādījis, ka pastāvēja nepamatota atšķirīga attieksme. Tomēr apelācijas sūdzības iesniedzējs esot pierādījis, ka attiecīgā atšķirīgā attieksme neesot bijusi pamatota ar Euro ieviešanu, kura bija sākotnējais pamatojums sūdzības noraidīšanai.

Prasība, kas celta 2011. gada 23. jūnijā — Régie Networks un NRJ Global/Komisija

(Lieta T-340/11)

(2011/C 282/53)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Régie Networks (Liona, Francija) un NRJ Global (Parīze, Francija) (pārstāvji — B. Geneste un C. Vannini, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— konstatēt Eiropas Savienības atbildību, ka izriet no:

— Eiropas Komisijas 1997. gada 10. novembra lēmuma par valsts atbalstu Nr. 679/97 prettiesiskuma,

— Komisijas bezdarbības pēc tam, kad tika konstatēts šis prettiesiskums, ko apliecina Francijas valsts iestādēm 2003. gada 8. maijā adresētā vēstule;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visu kaitējumu, kas prasītājiem ir radies dēļ prasības pieteikumā norādītajām kļūdām, kur kaitējums aptver:

— iekasēto nodokļa summu par laikposmu no 1998. gada 1. janvāra līdz 2000. gada 31. decembrim,

— honorārus, kas samaksāti tiesas procesa laikā, kas tika uzsākts nolūkā saņemt iekasēto nodokli par laikposmu no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim,

— honorārus, kas samaksāti šī tiesas procesa ietvaros;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda, kas ir radusies Komisijas 1997. gada 10. novembra lēmuma prettiesiskuma dēļ. Komisija, izvērtējot atbalsta shēmu radio apraidei 1997. gadā, atzina, ka tā ir saderīga ar Līguma noteikumiem, tomēr neizvērtējot šīs atbalsta shēmas finansēšanas veidu, lai gan tai tas bija jādara atbilstoši Tiesas iedibinātai judikatūrai šajā jomā, jo šis finansējums bija attiecīgās atbalsta shēmas neatņemama sastāvdaļa. Šādi pieņemtais Komisijas lēmums ir prettiesisks un ir uzskatāms par kļūdu, kas var radīt Eiropas Savienības ārpuslīgumisko atbildību.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts labas pārvaldības princips, kas izriet no tā, ka Komisija 2003. gadā nav novērsusi tās 1997. gada lēmuma sekas, kas ir radījušas zaudējumus. Komisija sava 1997. gada 10. novembra lēmuma prettiesiskumu konstatēja, vēlākais, 2003. gada 8. maijā, dienā, kad tā Francijas valsts iestādēm nosūtīja vēstuli, norādot, ka radio apraides atbalsta shēmas finansēšanas noteikumi, kas pēdējo reizi tika apstiprināti ar 1997. gada 10. novembra lēmumu, ir pretrunā Līguma noteikumiem. Tomēr Komisija nav veikusi nekādus pasākumus konstatētā prettiesiskuma novēršanai. Ar šādu pamatojumu prasītāji uzskata, ka Komisijas bezdarbība, nenovēršot sava 1997. gadā pieņemtā prettiesiskā lēmuma sekas, kas rada zaudējumus, ir pretrunā labas pārvaldības principam, kas ir Eiropas Savienības vispārējais tiesību princips, un tādējādi var radīt Savienības atbildību.

Prasība, kas celta 2011. gada 7. jūlijā — Makhlouf/Padome

(Lieta T-359/11)

(2011/C 282/54)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hafez Makhlouf (Damaska, Sīrija) (pārstāvji — P. Grollet un G. Karouni, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2011. gada 9. maija Regulu (ES) Nr. 442/2011 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2011. gada 9. maija Lēmumu 2011/273/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Īstenošanas lēmumu 2011/302/KĀDP, ar kuru Lēmuma 2011/273/KĀDP pielikums ir aizstāts ar 2011. gada 23. maija lēmuma pielikumā ietvertu tekstu, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 87. un 91. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz taisnīgu tiesu. Prasītājs norāda, ka ir pārkāptas tā tiesības uz aizstāvību, jo attiecīgās sankcijas ir piemērotas, iepriekš viņu neuzklausot, nesniedzot iespēju īstenot savu aizstāvību, nedz arī informējot par apstākļiem, kas ir bijuši šo pasākumu veikšanas pamatā.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 296. panta otrajā daļā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu. Prasītājs kritizē Padomi par to, ka tā attiecībā uz viņu ir noteikusi ierobežojošus pasākumus, neinformējot viņu par šo pasākumu pamatojumu, lai nodrošinātu viņam iespēju īstenot savu aizstāvību. Prasītājs pārmet atbildētājam, ka tā ir vienīgi sniegusi vispārīgu un standartizētu formulējumu, precīzi neminot faktiskos un tiesiskos apstākļus, no kuriem ir atkarīgs tās lēmuma juridiskais pamatojums, un apsverumus, kas ir bijuši tā pieņemšanas pamatā.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas ar tiesībām uz efektīvu tiesas aizsardzību saistītās garantijas. Prasītājs apgalvo, ka viņš ne tikai nav varējis atbilstoši paust savu viedokli Padomei, bet, nepastāvot nekādām norādēm apstrīdētajā lēmumā par tā pamatā esošajiem specifiskajiem un konkrētajiem iemesliem, viņš nav arī varējis pienācīgi sagatavot savu Vispārējā tiesā celto prasību.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts vispārīgais samērīguma princips.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz īpašumu tiktāl, ciktāl ierobežojošie pasākumi un konkrētāk

— naudas līdzekļu iesaldēšana, ir uzskatāmi par nesamērīgu prasītāja pamattiesību brīvi rīkoties ar savu īpašumu apdraudējumu.

- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību tiktāl, ciktāl naudas līdzekļu iesaldēšanas un pārvietošanās brīvības ierobežošanas pasākumi ir atzīstami arī par nesamērīgu prasītāja pamattiesību apdraudējumu.

Prasība, kas celta 2011. gada 12. jūlijā — Arla Foods/ITSB — Artax (“Lactofree”)

(Lieta T-364/11)

(2011/C 282/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Arla Foods AMBA (Viby J, Dānija) (pārstāvis — J. Hansen, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG (Linza, Austrija)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2011. gada 18. aprīļa lēmumu lietā R 1357/2009-2 un atzīt par spēkā neesošu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 4647533 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29., 30. un 32. klasē saskaņā ar Anulēšanas nodaļas 2009. gada 11. septembra lēmumu, un

- piespriest atbildētājam un otram lietas dalībniekam Apelāciju padomē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar procesu Anulēšanas nodaļā, Apelāciju padomē un Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: grafiska preču zīme “Lactofree”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29., 30. un 32. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 4647533.

Kopienas preču zīmes īpašnieks: otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks

Lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītājs

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt spēkā neesamību, pamatoja savu lūgumu saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un atsaucās uz agrāku Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 4532751 attiecībā uz grafisku preču zīmi (krāsaina) "lactofree", saistībā ar precēm, kas ietilpst 29. klasē

Anulēšanas nodaļas lēmums: apstiprināt anulēšanas lēmumu attiecībā uz daļu no precēm

Apelāciju padomes lēmums: anulēšanas nodaļas lēmumu atcelt un pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelācijas padome ir kļūdījies, veicot zīmju salīdzinājuma novērtējumu, un lūdz ar to arī visā vērtējumā attiecībā uz grafisku preču zīmju "lactofree" un "Lactofree" sajaukšanas iespēju.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 4. aprīļa rīkojumu lietā F-45/10 AO/Komisija 2011. gada 5. jūlijā iesniedza AO

(Lieta T-365/11 P)

(2011/C 282/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: AO (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — P. Lewisch, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Civildienesta tiesas 2011. gada 4. aprīļa rīkojumu lietā F-45/10 AO/Komisija;
- ja Vispārējā tiesa var izskatīt lietu pēc būtības, lai izdotu tādu pašu rīkojumu kā pirmajā instancē, piemēram,
 - atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 23. jūlija Lēmumu CMS 07/046 saistībā ar psiholoģisko vardarbību, nesaimniecisku darbību un tiesību tikt uzklautam pārkāpumu;
 - atcelt visus lēmumus, kurus iecelējinstītūcija pieņēmusi pret apelācijas sūdzības iesniedzēju periodā no 2003. gada septembra līdz atcelšanai no amata sakarā ar psiho-

loģisku vardarbību un nesaimniecisku darbību, kas izriet no tā, ka ir pārkāptas apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesības tikt uzklautam;

- uzklaut apelācijas sūdzības iesniedzēju saskaņā ar Civildienesta noteikumu ⁽¹⁾ 7. panta 1. punktu un 24. pantu un šajā sakarā atsaukties uz 2008. gada februāri un 2008. gada martā iesniegtajiem lūgumiem;
- piešķirt simbolisku kompensāciju EUR 1,00 (viens) apmērā apelācijas sūdzības iesniedzējam, lai sniegtu kompensāciju par morālo un profesionālo kaitējumu, no kura viņš cietis saskaņā ar apelācijas sūdzībā izklāstīto, tiktāl, ciktāl šādas sūdzības mērķis ir nevis finansiāls, bet drīzāk apelācijas sūdzības iesniedzēja cieņas un profesionālās reputācijas atzīšana; un

- piespriest otrai lietas dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nosacījumi, lai tiktu pieņemts lēmums rīkojuma formā saskaņā ar Civildienesta tiesas reglamenta 76. pantu, netika izpildīti un ka prasība nebija acīmredzami noraidāma, jo:
 - Civildienesta tiesa netika ņēmusi vērā vairākus prasījumus un pierādījumus, kas iesniegti saistībā ar pret apelācijas sūdzības iesniedzēju vērsto psiholoģisko vardarbību;
 - Apelācijas sūdzības iesniedzējam netika piešķirtas tiesības uz laika periodu, lai novērstu trūkumus prasības pieteikumā saskaņā ar Civildienesta tiesas reglamenta 36. pantu saistībā ar diviem iecelējinstītūcijas lēmumiem, kurus apelācijas sūdzības iesniedzējs minējis savā prasības pieteikumā.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar rīkojumu lietā F-45/10 tiek pārkāptas Eiropas Savienības tiesības, kā tās ir paredzētas Eiropas Savienības Tiesas Statūtu I pielikuma 11. panta 1. punktā, jo apelācijas sūdzības iesniedzējam ir tiesības uz kompensāciju, tādēļ ka ir notikusi psiholoģiska vardarbība.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesības uz lietas izskatīšanu tiesā kā tas ir paredzēts Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktā, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 2. punktā.

⁽¹⁾ Grozītā Regula Nr. 31 (EEK), 11 (EAEK), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas Kopienas un Eiropas Atomenerģijas Kopienas Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV 45, 14.06.1962, 1387. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 4. jūlijā — Lyder Enterprises/ KASB Liner Plants NZ (1993) (“Southern Splendour”)

(Lieta T-367/11)

(2011/C 282/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lyder Enterprises Ltd (Auckland, Jaunzēlande) (pārstāvis — G. Pickering, Solicitor)

Atbildētājs: Kopienas Augu šķirņu birojs (KASB)

Otra procesa [KASB] Apelācijas padomē dalībniece: Liner Plants NZ (1993) (Waitakere, Jaunzēlande)

Prasītājas prasījumi

— atcelt Kopienas Augu šķirņu biroja Apelācijas padomes 2011. gada 18. februāra lēmumu lietā A007/2010; un

— apturēt tiesvedību lietā, gaidot Jaunzēlandes High Court galīgo nolēmumu lietā Nr. CIV:2011:404:2969.

Pamati un galvenie argumenti

Pieteikuma par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas augu šķirne: “Southern Splendour” — Pieteikums par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu Nr. 2006/1888

Iebildumu iesniedzēja par pieteikumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu: otra procesa [KASB] Apelācijas padomē dalībniece

Iebildumu pamati: iebildumi bija pamatoti ar argumentu, ka prasītāja nav ne persona, kas selekcionējusi, vai atklājusi un attīstījusi attiecīgo šķirni, ne viņas tiesību pārņēmējs

KASB komitejas lēmums: noraidīt pieteikumu Nr. 2006/1888 par augu šķirni “Southern Splendour” (Lēmums Nr. R972)

Apelācijas padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: noteikuma audi alteram partum pārkāpums, kompetences neesamība, neizpratne par dabiskā taisnīguma pamatnormām un būtisks formas pārkāpums, jo Apelācijas padome esot nolēmusi, ka prasītājas vēstulēs ietvertie pierādījumi nav pieņemami tāpēc, ka tie nav ar zvērestu apliecinātas rakstveida liecības (affidavit) formātā.

Prasība, kas celta 2011. gada 8. jūlijā — Polyelectrolyte Producers Group u.c./Komisija

(Lieta T-368/11)

(2011/C 282/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Polyelectrolyte Producers Group (Brisele, Beļģija), SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Francija) un Travetanche Injection SPRL (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — K. Van Maldegem un R. Cana, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

— atcelt Komisijas 2011. gada 14. aprīļa Regulu (ES) Nr. 366/2011, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), attiecībā uz XVII pielikumu (akrilamīdu) (OV L 101, 12. lpp);

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula satur acīmredzamas kļūdas novērtējumā tiktāl, ciktāl Eiropas Komisija, pirmkārt, ir pamatojusies uz nebūtisku informāciju piemērojamā tiesiskā regulējuma ietvaros attiecībā uz iedarbību uz cilvēkiem un vidi ES, un otrkārt, tā nav identificējusi riskus, kas rodas akrilamīda būvjavas [izmantošanas] rezultātā, ņemot vērā konkrētos piemērojamos nosacījumus, tā vietā pamatojoties uz informāciju par citas vielas izmantošanu; tādējādi minētās Regulas pieņemšana neatbilst nosacījumiem, kas ir paredzēti attiecīgajos noteikumos.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts samērīguma princips.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula nav pienācīgi pamatota, kas ir pretrunā LESD 296. pantam.

Prasība, kas celta 2011. gada 5. jūlijā — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon/Komisija u.c.

(Lieta T-369/11)

(2011/C 282/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Grieķija) (pārstāvis — A. Krystallidis, advokāts)

Atbildētājas: Eiropas Komisija, ES delegācija Turcijā (Ankara, Turcija); un Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Ankara)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— piespriest atļūdzināt zaudējumus, kas esot nodarīti prasītājam ar prettiesisku 2011. gada 5. aprīļa lēmumu — (un arī vēlākiem lēmumiem), ko pieņēmusi viena no atbildētājām (ES delegācija Turcijā), — atcelt publiskā iepirkuma “Eiropas un Turcijas uzņēmējdarbības centru tīkla paplašināšana Sivas, Antakya, Batman un Van — EuropeAid/128621/D/SER/TR” līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu konsorciājam⁽¹⁾ sakarā ar apgalvotu “nepatiesu paziņojumu”;

— piespriest atbildētājām atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus sešus pamatus:

1) ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka

— atbildētājas esot pievīlušas prasītājas tiesisko paļāvību, pārkāpjot Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 10. pantu, jo tās negaidīti atcēla lēmumu par attiecīgā projekta piešķiršanu konsorciājam, pamatojoties uz apgalvotu “nepatiesu paziņojumu”;

2) ar otro pamatu tiek apgalvots, ka

— atbildētājas esot pārkāpušas tiesiskās drošības principu un Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 4. pantu, apsūdzot prasītāju, ka tā esot izdarījusi kļūdainu paziņojumu, iepriekš neidentificējot nevienu no dokumentiem, kas tika iesniegti kā nepatiesi;

3) ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka

— atbildētājas esot pārkāpušas prasītājas tiesības tikt uzklautātai, neinformējot par savu nolūku atcelt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, kas ir pretrunā Labas administratīvās prakses kodeksa 16. pantam;

4) ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka

— atbildētājas pretēji Labas administratīvās prakses kodeksa 18. pantam nav norādījušas pamatojumu attiecībā to, kurus tieši dokumentus prasītāja esot viltojusi;

5) ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka

— atbildētājas pretēji Labas administratīvās prakses kodeksa 11. un 19. pantam nav informējušas prasītāju par pieejamajiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, lai apstrīdētu attiecībā pret viņu pieņemto lēmumu;

6) ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka

— atbildētājas ir rīkojušās, ļaunprātīgi izmantojot savas pilnvaras izvērtēt tām iesniegtos faktus, un tādējādi pārkāpušas savu pilnvaru robežas, jo līgumslēdzējas iestādes izvirzītie pamati varēja tikt izmantoti, lai diskvalificētu piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūras laikā sakarā ar tā neatbilstību novērtēšanas kritērijiem, nevis pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas.

⁽¹⁾ “DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)”.

Prasība, kas celta 2011. gada 15. jūlijā — Palirria Souliotis/Komisija

(Lieta T-380/11)

(2011/C 282/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Psacha, Grieķija) (pārstāvis — S. Pappas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2011. gada 6. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 447/2011 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 2011 L 122, 63. lpp.); un

— piespriest Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi būtisku procesuālu prasību, jo tā netika pienācīgi konsultējusies ar Nomenklatūras komiteju. Turklāt Komisija nav atbildējusi uz prasītāja iesniegto nostāju.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi savu pilnvaru robežas, kas tai piešķirtas Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987 L 256, 1. lpp.) 9. pantā.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, klasificējot konservētās pildītās vīnogu lapas zem KN koda, kas ietverts apstrīdētās regulas pielikumā.

Prasība, kas celta 2011. gada 15. jūlijā — *Pigui/Komisija*

(Lieta T-382/11)

(2011/C 282/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Cristina Pigui* (*Strejnic*, Rumānija) (pārstāvis — *M. Alexe*, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

— piespriest atbildētājai atklāt informāciju par jebkuru augstākās izglītības iestādi, kas ir iesaistīta tiešsaistes *Jean Monnet* 2008.–2010. gada maģistrantūras programmā;

— piespriest atbildētājai apturēt programmas darbību, ja tajā nav iesaistīta neviena augstākās izglītības iestāde, pieprasīt rakstveida mācību līguma noslēgšanu starp studentiem un organizatoriem un pieprasīt visu iesaistīto studentu vienotas novērtēšanas sistēmas izveidi; un

— piespriest Komisijai atjaunot prasītājas *ab initio* situāciju, parādot, ka 2008.–2010. gada programma neatbilda *Jean Monnet* programmas standartiem, vismaz tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja atbilstoši LESD 265. pantam lūdz atzīt, ka atbildētāja veikusi pretlikumīgu bezdarbību, neatklājot prasītājas pieprasītās publiskās izmeklēšanas rezultātus.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi Lēmuma Nr. 1720/2006/EK ⁽¹⁾ 6. panta 3. punktu un 15. pantu, jo tā nav veikusi izmeklēšanu un nav atklājusi informāciju, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. un 38. pantu, jo atbildētāja ir pārkāpusi pārredzamības principu un patērētāju tiesību aizsardzības tiesību aktus.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi Direktīvas 97/7/EK ⁽²⁾ 4. un 5. pantu un Direktīvas 2005/29/EK ⁽³⁾ 2. panta a) un b) punktus un 5. pantu, jo tā nav izmeklējusi un izvērtējusi tiešsaistes *Jean Monnet* maģistrantūras programmu, ņemot vērā tās mērķus atbilstoši Lēmuma Nr. 1720/2006/EK 15. pantam.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi Direktīvas 97/7/EK 5. pantu un Direktīvas 2005/29/EK 6. un 7. pantu, jo tā nav izmeklējusi studentu novērtēšanas sistēmas dubultos standartus.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 14. pantu, ka arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 2. pantu, jo pieteicēja nesapņēma vienlīdzīgu attieksmi tiešsaistes *Jean Monnet* maģistrantūras programmas ietvaros.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmums Nr. 1720/2006/EK, ar ko izveido rīcības programmu mūžizglītības jomā (OV L 327, 45. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīva 97/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem (OV L 144, 19. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 22. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 21. jūlijā — *Makhlouf/Padome*

(Lieta T-383/11)

(2011/C 282/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Eyad Makhlouf* (Damaska, Sīrija) (pārstāvji — *P. Grollet* un *G. Karouni*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes 2011. gada 23. maija Īstenošanas lēmumu 2011/302/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2011/273/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, pamattiesību pārkāpuma dēļ;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 87. un 91. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu. Prasītājs norāda, ka viņa tiesības uz aizstāvību esot pārkāptas, jo attiecīgas sankcijas viņam tika uzliktas bez viņa iepriekšējas uzklaušanās, iespējas sevi aizstāvēt un viņam nezinot par pierādījumiem, pamatojoties uz kuriem šie pasākumi tika veikti.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 296. panta otrajā daļā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu. Prasītājs pārmet Padomei, ka pret viņu tika piemēroti ierobežojošie pasākumi, viņu neinformējot par iemesliem un nedodot iespēju aizstāvēties. Prasītājs pārmet atbildētājai, ka esot norādīts tikai vispārīgs un uz stereotipiem balstīts formulējums, precīzi neminot faktiskos un tiesiskos apstākļus, no kuriem ir atkarīgs tās lēmuma juridiskais pamatojums, kā arī apsvērumus, kāpēc tā ir pieņēmusi šo lēmumu.
- 3) Trešais pamats ir par motivācijas pamatotību. Prasītājs sūdzas, ka Padome esot balstījies uz acīmredzami kļūdainu pamatojumu un to sajaukusi, tāpēc to nevarot uzskatīt par atbilstošu tiesībām.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz garantēto efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Prasītājs apgalvo, ka viņš ne tikai nevarēja izteikt savu viedokli Padomē, bet arī, tā kā apstrīdētajā lēmumā nav nekādu norāžu uz īpašiem un konkrētiem pamatojumiem, viņš nevarēja izmantot tiesības celt prasību Tiesā.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts vispārējais samērīguma princips.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz īpašumu, jo ierobežojošie pasākumi, it īpaši naudas līdzekļu iesaldēšanas pasākums, esot nesamērīga iejaukšanās prasītāja pamattiesībās brīvi rīkoties ar savu īpašumu.

- 7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz privātās dzīves neizskaramību, jo naudas līdzekļu iesaldēšanas un pārvietošanās brīvības ierobežošanas pasākumi arī esot nesamērīga iejaukšanās prasītāja pamattiesībās.

Prasība, kas celta 2011. gada 22. jūlijā — Safa Nicu Sepahan/Padome

(Lieta T-384/11)

(2011/C 282/63)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Irāna) (pārstāvis — A. Bahrami, jurists)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

— atzīt par spēkā neesošu VIII pielikuma 19. ierakstu Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulā (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.), kurā izdarīti grozījumi ar Padomes 2011. gada 23. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 503/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu;

— atzīt, ka atbildētāja, neizskatot prasītājas 2011. gada 7. jūnija lūgumu pārskatīt 19. ierakstu, ir pārkāpusi LESD 265. pantu;

— piespriest izdzēst prasītājas vārdu no ES sankciju saraksta;

— piešķirt prasītājai atlīdzību tādas summas apmērā, kas noteikta šīs tiesvedības gaitā, bet ne mazāk par EUR 2 000 000;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo prasītājas vārda iekļaušana to personu un organizāciju sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, esot kļūdaina, maldinoša, nenoteikta, nepilnīga un tādējādi acīmredzami pretlikumīga.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome acīmredzami neesot norādījusi pamatojumu tam, kāpēc prasītājas vārds tika iekļauts to personu un organizāciju sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi.

Prasība, kas celta 2011. gada 21. jūlijā — BP Products North America/Padome

(Lieta T-385/11)

(2011/C 282/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BP Products North America, Inc. (Naperville, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — H.-J. Prieß un B. Sachs, advokāti, un C. Farrar, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2011. gada 5. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 443/2011 ⁽¹⁾ 2. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2011. gada 5. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 444/2011 ⁽²⁾ 2. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 87. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti antidempinga un kompensācijas maksājumu regulas, attiecinot Padomes Regulas (EK) Nr. 598/2009 un Padomes Regulas (EK) Nr. 599/2009 par Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importu ⁽³⁾ uz biodīzeļdegvielas produktiem, uz kuriem sākotnēji neattiecas antidempinga un kompensācijas maksājumu regulas, nevis veicot “de novo” izmeklēšanu, kaut gan maisījumi, kuri tagad ir pakļauti Padomes Īstenošanas regulai (ES) Nr. 444/2011, tika tieši izslēgti no Padomes Regulas (EK) Nr. 598/2009 un Padomes Regulas (EK) Nr. 599/2009 piemērošanas jomas.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā saistībā ar faktu vērtējumu, konkrētāk, saistībā ar to, ka zemākas koncentrācijas biodīzeļdegvielas produkti (kas nav pakļauti nevienam maksājumam) nevar tikt konvertēti augstākas koncentrācijas produktos (kas ir pakļauti maksājumam), līdz ar ko apiešana nav faktiski iespē-

jama, un saistībā ar apiešanu, kuru it kā veikusi prasītāja, ir pieļautas acīmredzamas kļūdas prasītājas eksporta ekonomiskajos pamatojumos.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas būtiskās formas prasības, nesniedzot pietiekamu pamatojumu Padomes Īstenošanas regulai (ES) Nr. 444/2011 saistībā ar galīgo maksājumu piemērošanu attiecībā uz biodīzeļdegvielas maisījumiem, kuru koncentrācija ir 20 % vai mazāka.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti Eiropas Savienības tiesību nediskriminācijas un labas pārvaldības principi, nepiešķirot prasītājai maksājumu likmi, kas piemērojama “sabiedrībām, kas sadarbojas”, kaut gan prasītāja patiešām sadarbojās.

- ⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 5. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 443/2011, ar ko galīgo kompensācijas maksājumu, kurš ar Regulu (EK) Nr. 598/2009 noteikts Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, piemēro arī biodīzeļdegvielas importam, kas sūtīts no Kanādas un kam ir vai nav deklarēta izcelsme Kanādā, ar ko importētai biodīzeļdegvielai maisījumā, kurā Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 20 masas %, piemēro arī galīgo kompensācijas maksājumu, kas noteikts ar Regulu (EK) Nr. 598/2009, un ar ko izbeidz izmeklēšanu par importu, kas sūtīts no Singapūras (OV 2011 L 122, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes 2011. gada 5. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 444/2011, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kurš ar Regulu (EK) Nr. 599/2009 noteikts Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, piemēro arī biodīzeļdegvielas importam, kas sūtīts no Kanādas un kam ir vai nav deklarēta izcelsme Kanādā, ar ko importētai biodīzeļdegvielai maisījumā, kurā Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 20 masas %, piemēro arī galīgo antidempinga maksājumu, kas noteikts ar Regulu (EK) Nr. 599/2009, un ar ko izbeidz izmeklēšanu par importu, kas sūtīts no Singapūras (OV 2011 L 122, 12. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes 2009. gada 7. jūlijs Regula (EK) Nr. 598/2009, ar ko piemēro galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importu (OV 2009 L 179, 1. lpp.) un Padomes 2009. gada 7. jūlijs Regula (EK) Nr. 599/2009, ar ko piemēro galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importu (OV 2009 L 179, 26. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 22. jūlijā — Nitrogénművek Vegyipari/Komisija

(Lieta T-387/11)

(2011/C 282/65)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nitrogénművek Vegyipari Zrt. (Pétfürdő, Ungārijas Republika) (pārstāvji — Z. Tamás un M. Le Berre, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto Komisijas 2010. gada 27. oktobra Lēmumu par valsts atbalstu C 14/09 (ex NN 17/09), ko Ungārija piešķirusi *Péti Nitrogénművek Zrt.* (paziņots ar dokumentu C(2010) 7274); un
- piespriest Komisijai segt savus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka
 - Komisija nav piemērojusi tirgus darījuma principu;
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka
 - apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pārkāpjot LESD 107. panta 1. punktu;
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka
 - apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pārkāpjot Eiropas Savienības Pamattiesību Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu un LESD 296. pantu;
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka
 - apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pārkāpjot pārkāpjot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktu;
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka
 - apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pārkāpjot tiesiskās palāvēības aizsardzības principu;
- 6) Ar sesto pamatu (kā alternatīvu pirmajam un otrajam pamatam) tiek apgalvots, ka
 - apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pārkāpjot LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

Prasība, kas celta 2011. gada 22. jūlijā — Deutsche Post/Komisija

(Lieta T-388/11)

(2011/C 282/66)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Deutsche Post AG* (Bonna, Vācija) (pārstāvji — J. *Sedemund*, T. *Lübbig* un M. *Klasse*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2011. gada 10. maija lēmumu valsts atbalsta procedūrā C 36/2007 — Vācija, valsts atbalsts *Deutsche Post AG* (C(2011) 3081, galīgā redakcija);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja prasa atcelt Komisijas 2011. gada 10. maija Lēmumu C(2011) 3081, galīgā redakcija, valsts atbalsta procedūrā C 36/2007 — Vācija, valsts atbalsts *Deutsche Post AG*, ar kuru Komisija nolēma saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu paplašināt pārbaudes procedūru iepriekš minētajā lietā. Šī paplašināšana attiecas uz valsts pensiju finansējumu ierēdņiem, kurus *Deutsche Bundespost* ir pieņēmusi darbā pirms prasītājas dibināšanas dienas, kas šajā lietā jau ir bijis Komisijas 2007. gada 12. septembra lēmuma uzsākt procedūru priekšmets

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza sešus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts — Acīmredzami kļūdaina kvalificēšana, proti, kā atbalstu

Acīmredzamā Komisijas kļūda vērtējumā ir tā, ka Komisija šajā lietā neesot piemērojusi *Combus* judikatūru (2004. gada 16. marta spriedums lietā T-157/01 *Danske Busvognmænd/Komisija, Recueil*, II-917. lpp.). Saskaņā ar šo spriedumu par atbalstu neuzskata pasākumus, kas bijušos valsts uzņēmumus atbrīvoja no pensiju iemaksām, kuras pārsniedz apmēru, kas parasti rodas privātajiem uzņēmumiem. Piemērot to attiecībā uz šīs lietas apstākļiem, nenovēršami izriet, ka pensiju saistību valsts finansējums nevar būt atbalsts.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 1. panta b) punkts, LESD 107. pants un 108. pants — Acīmredzama kļūda vērtējumā, klasificējot kā "jaunu" atbalstu

Komisijas acīmredzama kļūda vērtējumā ir tā, ka Komisija neesot ņēmusi vērā, ka valsts atbildība par pensiju saistībām — ja valsts atbalsta pastāvēšanas nosacījumi vispār ir izpildīti — varot būt vienīgi saistībā ar pastāvošo atbalstu. Nepārtrauktā federālo iestāžu atbildība par pensiju saistībām rodotos no *Grundgesetz* [Vācijas Konstitucionālā likuma], tādējādi jau tad, kad Līgumi stājās spēkā, tā esot pastāvējis un pēc tam tā nav būtiski grozīta. Turklāt Komisijai esot saistošs lietā T-266/02 *Deutsche Post/Komisija* sniegtais skaidrojums, ka tā attiecībā uz pensiju režīmu jau savā 2002. gada 19. jūnija lēmumā esot noliegusi nosacījumu, ka ar atbalstu esot jābūt saistītai juridiskai "priekšrocībai", kas ir līdzvērtīga negatīvam testam saskaņā ar atbalstu regulējošajām normām.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts — Acīmredzami kļūdaina tā dēvētā atbalsta aprēķina metode

Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka Komisija neesot veikusi pēc savas pašas ieskata nepieciešamo saldo aprēķināšanu par sociālajiem maksājumiem, kurus prasītāja faktiski veikusi par ierēdņiem, atskaitot tā dēvētos “uzcenojumus” par konkurences ziņā netipiskiem sociālajiem nodokļiem, kas ietverti apstiprinātajā atlīdzībā par regulētajiem produktiem, un par sociālajām iemaksām, kas parastos tirgus apstākļos jāveic privātā sektora konkurentiem. Līdz ar to Komisijas aprēķina metode nepieļaujama veidā padara pilnīgi neredzamu to sociālo maksājumu apmēru, kurus prasītāja faktiski veic par ierēdņiem, kā rezultātā attiecībā uz tā dēvētā atbalsta apmēru, kuru Komisija ir aprēķinājusi, neesot nozīmīgi, vai un kādā apmērā sociālos maksājumus prasītāja ir atskaitījusi. Turklāt prasītāja apgalvo, ka tā dēvētie “uzcenojumi” atlīdzībā neesot pamatojami, un katrā ziņā konkurences ziņā netipiskas sociālās izmaksas neesot iespējams segt ar rezultātiem.

- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts — Neregulētās jomas tā dēvētās “šķērssubsīdēšanas” acīmredzami kļūdaina kvalificēšana, izmantojot regulēto jomu kā noteicošo atbalsta sniegšanai

Prasītāja šajā ziņā it īpaši apgalvo, ka Komisija neesot veikusi nepieciešamo pārsniegtās kompensācijas aprēķināšanu un neesot pārbaudījusi, vai valsts kompensācijas maksājumi vispār būtu pārsnieguši uz kompensācijai attiecināmās izmaksas.

- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts — Acīmredzama kļūda, nosakot konkurences ziņā tipisku sociālo iemaksu “etalonu”

Prasītāja šajā ziņā it īpaši apgalvo, ka Komisija, aprēķinot konkurences ziņā tipiskas sociālās iemaksas, ko veic privātā sektora darba devēji, esot iekļāvusi darba ņēmēju iemaksas, kaut gan tās esot jāpieskaita pie darba ņēmēju aktīviem, nevis pie sociālajām iemaksām, kas esot jāveic darba devējam, kā arī to, ka attiecībā uz “etalonu” Komisija pievēršas (pārsniegtajam) ierēdņu algu līmenim, nevis konkurences ziņā tipiskam privāto uzņēmumu darba samaksas un algas līmenim. Veicot nepieciešamo abu kļūdu korekciju, tā dēvētais atbalsts pilnībā atkrīt.

- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 296. panta 2. punkts — Pamatojuma neesamība

Visbeidzot apstrīdētais lēmums neesot pietiekami pamatots.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 18. jūlijā — Guccio Gucci/ITSB Chang Qing Qing (“GUDDY”)

(Lieta T-389/11)

(2011/C 282/67)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Guccio Gucci SpA (Firenze, Itālija) (pārstāvis — F. Jacobacci, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Chang Qing Qing (Firenze, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 14. aprīļa lēmumu lietā R 143/2010-1 daļā, ar kuru ir noraidīti iebildumi par pārējām precēm, kas ietilpst 9. un 14. klasē, un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “GUDDY” attiecībā uz dažādām precēm, kas ietilpst 9., 14., 18. un 25. klasē — Kopienas preču zīmju reģistrācijas pieteikums Nr. 6799531

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiskas preču zīmes “GUCCI” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9., 14., 18. un 25. klasē, Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 121988

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: daļēji atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un daļēji noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot (i) rūpīgi izskatījusi iesniegtos dokumentus, lai izdarītu atbilstošu secinājumu par preču zīmes “GUCCI” lielāku atšķirtspēju un par preču zīmju fonētisko salīdzinājumu un līdz ar to esot pieļāvusi kļūdu, (ii) Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācijā un piemērošanā.

Prasība, kas celta 2011. gada 26. jūlijā — Masottina/ITSB — Bodegas Cooperativas de Alicante (“CA’ MARINA”)

(Lieta T-393/11)

(2011/C 282/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Masottina SpA (Conegliano (TV), Itālija) (pārstāvis — N. Schaeffer, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: Bodegas Cooperativas de Alicante, kas darbojas ar nosaukumu Coop. V. BOCOPA (Alikante, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt un anulēt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 4. maija lēmumu lietā R 518/2010-1, kā arī Iebildumu nodaļas 2010. gada 2. februāra lēmumu;
- nepieņemt un noraidīt prasību, ko cēlusi Bodegas Cooperativas de Alicante, kas darbojas ar nosaukumu Coop. V. BOCOPA, un ar kuru tā iebilst pret preču zīmes “CA’ MARINA” reģistrāciju, un apmierināt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 6375216, uz kuru ir tiesības Masottina SpA,
- piespriest Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA atbildzināt visus tiesāšanās un ar to saistītos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “CA’ MARINA” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 6375216

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiskas preču zīmes “MARINA ALTA” reģistrācija Nr. 1796374 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām precēm

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, tā kā Apelāciju padome ir kļūdaini piemērojusi minēto pantu: i) attiecībā uz to, ka preču zīmei “MARINA ALTA” nav noteiktības un atšķirtspējas vai vismaz tās ir nepietiekamas; ii) attiecībā uz to, ka nepastāv nekāda konkrēto apzīmējumu sajaukšanas iespēja; un iii) attiecībā uz to, ka nav apsvērums, ka vispār neeksistē preču, to attiecīgo izplatīšanas tīklu un mērķsabiedrības identiskums.

Prasība, kas celta 2011. gada 26. jūlijā — Elti/Eiropas Savienības delegācija Melnkalnē

(Lieta T-395/11)

(2011/C 282/69)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Elti d.o.o. (Gornja Radgona, Slovēnijas Republika) (pārstāvis — N. Zidar Klemenčič, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Savienība, ko pārstāv Eiropas Savienības delegācija Melnkalnē

Prasījumi

- atzīt, ka atbildētāja ir pārkāpusi Direktīvas 2004/18/EK (¹) 2. pantu un 30. panta 3. punktu;
- atcelt sarunu procedūru, kas veikta konkursa procedūras “Atbalsts Melnkalnes valsts apraides sistēmas digitalizācijai — aprīkojuma piegāde, Melnkalne” ietvaros (atsauce *Euro-paAid/129435/C/SUP/ME-NP*) (OV 2010/S 178-270613), jo prasītājam nav piemērota vienlīdzīga attieksme un tā rezultātā tam nav bijusi iespēja labot/izskaidrot savu konkursa pieteikumu;
- atcelt lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu iepriekšminētajā konkursa procedūrā;
- gadījumā, ja līgums jau ir noslēgts, atzīt šādu līgumu par spēkā neesošu;
- pakārtoti, ja līgums jau ir izpildīts brīdī, kad Vispārējā tiesa pasludina spriedumu, vai lēmumu vairs nevar atzīt par spēkā neesošu, atzīt, ka atbildētāja ir pārkāpusi Direktīvas 2004/18/EK 2. pantu un 30. panta 3. punktu un piespriest atbildētājai atbildzināt prasītājam zaudējumus EUR 172 541,56 apmērā kā kompensāciju par zaudējumiem, kas prasītājam radušies saistībā ar minēto procedūru; un
- piespriest atbildētājai atbildzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus, tostarp jebkuras personas, kura iestājas lietā, izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi Direktīvas 2004/18/EK 2. pantu un 30. panta 3. punktu, jo:

- informācija, kas bija nozīmīga piedāvājuma iesniegšanai nebija vienādi un līdzvērtīgā kvalitātē pieejama visiem publiskā iepirkuma procedūras dalībniekiem;
- veiksmīgajam konkursa dalībniekam informācija tikusi nodrošināta diskriminējošā veidā, kas tam sniedza priekšrocības, jo tas varēja veikt labojumus savā piedāvājumā; un
- sarunu procedūra esot veikta tā, ka atbildētājs ietekmēja procedūras iznākumu, pieprasot papildu informāciju vai skaidrojumus tikai no atsevišķiem dalībniekiem, tādējādi pārkāpjot diskriminācijas aizlieguma principu un pārredzamības principu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 26. jūlijā — *Symfiliosi*/FRA

(Lieta T-397/11)

(2011/C 282/70)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Symfiliosi* (Nikozija, Kipras Republika) (pārstāvis — *L. Christodoulou*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras 2011. gada 23. maija lēmumu par pirmā pamatlīguma piešķiršanu *First Elements* un otrā pamatlīguma piešķiršanu *Symfiliosi* publiskā iepirkuma procedūrā F/SE/10/03 — 12. daļa Kipra;
- piespriest Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai atliedzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja atsauca uz vienu galveno pamatu, saskaņā ar kuru aģentūra nav pamatojusi savu lēmumu. Tālāk tā apstrīd piedāvājumu novērtēšanas būtību, apgalvojot, ka tā ir bijusi patvaļīga, nepamatota un prettiesiska.

Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — *Banco Santander un Santusa*/Komisija

(Lieta T-399/11)

(2011/C 282/71)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Banco Santander*, SA (Santander, Spānija) un *Santusa Holding, SL* (Boadilja del Monte, Spānija) (pārstāvji — *J. Buendía Sierra*, *E. Abad Valdenebro* un *R. Calvo Salinero*, *abogados*, *M. Muñoz de Juan*, *abogada*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par pieņemamiem un apmierināt šajā prasībā izvirzītos atcelšanas pamatus un tādējādi atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir atzīts, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts ir uzskatāms par valsts atbalstu;
- pakārtoti — atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir atzīts, ka *TRLIS* 12. panta 5. punktā, to piemērojot tādai līdzdalības iegādei, kuras rezultātā tiek iegūta kontrole, ir valsts atbalsta pazīmes;
- pakārtoti — atcelt lēmuma 4. pantu tiktāl, ciktāl tajā atgūšanas rīkojumu ir paredzēts piemērot darījumiem, kas noslēgti pirms šeit pārsūdzētā galīgā lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (2011. gada 21. maijā);
- pakārtoti — atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu un, pakārtoti, 4. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz darījumiem Meksikā, Amerikas Savienotajās Valstīs un Brazīlijā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2011. gada 12. janvāra Lēmumu C(2010) 9566 par uzņēmuma finanšu nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu ārvalsts uzņēmumā.

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, izvērtējot selektivitātes kritēriju un kvalificējot apstrīdēto pasākumu par valsts atbalstu, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā.
- Prasītāja uzskata, ka Komisija neesot pierādījusi, ka ar aplūkojamo nodokļu pasākumu tiek dota priekšroka “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai”, kā ir noteikts LESD 107. panta 1. punktā. Komisija tikai pieņem, ka minētais pasākums ir selektīvs tāpēc, ka tas ir piemērojams tikai līdzdalības iegādei ārvalstu (šajā gadījumā trešo valstu, kas nav ES dalībvalstis), nevis pašmāju sabiedrībās. Prasītāja uzskata šo argumentāciju par kļūdainu un riņķveidīgu: tāpēc vien, ka analizētā pasākuma piemērošana — tāpat kā jebkuras citas nodokļu tiesību normas piemērošana — ir pakārtota noteiktu objektīvu nosacījumu izpildei, tas nekļūstot par *de iure* vai *de facto* selektīvu pasākumu. Spānija esot sniegusi pierādījumus tam, ka šis ir *de iure* un *de facto* vispārējs un vispārēji pieejams pasākums visiem uzņēmumiem, kas ir Spānijas uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāji, neatkarīgi no to lieluma, rakstura, darbības nozares vai izcelsmes.
 - Otrkārt, ar TRLIS 12. panta 5. punktā paredzēto *prima facie* atšķirīgo attieksmi, kura nebūt neesot selektīva priekšrocība, par nodokļu ziņā vienlīdzīgiem tiekot padarīti visi — gan pašmāju, gan ārvalsts uzņēmumu — akciju iegādes darījumi. Trešajās valstīs pastāvot nopietni šķēršļi apvienošanās veikšanai, kuri tās praktiski liedz veikt, tomēr tās ir iespējamās valstu mērogā un tam tiekot atzīta finanšu nemateriālās vērtības norakstīšana. Tādējādi ar TRLIS 12. panta 5. punktu šī norakstīšana tiekot tikai attiecināta arī uz līdzdalības pirkšanu trešo valstu uzņēmumos, kas ir funkcionāli vislīdzīgākais un iespējama ekvivalents valsts sabiedrību koncentrācijai, un tāpēc ietilpst Spānijas sistēmas struktūrā un loģikā.
 - Komisija kļūdaini uzskatot, ka nepastāv šķēršļi apvienošanās veikšanai ar trešo valstu uzņēmumiem, un tādējādi esot kļūdaini izveidojusi atsaucēs sistēmu selektivitātes pierādīšanai un nepiekritusi argumentiem par nodokļu neitralitāti. Tā it īpaši kļūdoties analizē par Amerikas Savienotās Valstīs, Brazīlijā un Meksikā veiktajiem darījumiem.
 - Pakārtoti — lēmums esot jāatceļ vismaz trešo valstu uzņēmumu kontroles pārņemšanas gadījumos, kas būtu pielīdzināmi valsts uzņēmumu koncentrācijai un būtu pamatoti ar Spānijas sistēmas struktūru un loģiku.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, nosakot pasākuma labuma guvēju, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- Pakārtoti: lai gan Komisija uzskata, ka TRLIS 12. panta 5. punktā pastāv valsts atbalsta pazīmes, *quod non* tai esot bijis jāveic pilnīgs saimnieciskais vērtējums, lai noteiktu, kas būtu bijuši potenciālā atbalsta saņēmēji. Prasītāja uzskata, ka katrā ziņā (pārmērīgi augstas līdzdalības iegādes cenas formā esošā) atbalsta saņēmēji būtu līdzdalības atsavinātāji, nevis, kā apgalvo Komisija, šo pasākumu veikušie Spānijas uzņēmumi.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka attiecībā uz atgūšanas rīkojuma piemērošanu laikā esot pārkāpts vispārējais tiesiskās palāvības princips.
- Pakārtoti gadījumā, ja TRLIS 12. panta 5. punkts tiktu uzskatīts par atbalstu, prasītāja apgalvo, ka Komisija esot rīkojusies pretēji Tiesas judikatūrai, tiesiskās palāvības principu piemērošanu ierobežojot ar laiku līdz lēmuma par izmeklēšanas procesa uzsākšanu publikācijai (2007. gada 21. decembrī) un tādējādi mēģinot piemērot atgūšanu darījumiem, kas noslēgti pēc šī datuma (izņemot akciju vairumiegādes darījumus Indijā un Ķīnā, uz kuriem tiesiskā palāvība tiek paplašināta līdz 2011. gada 21. maijam, dienai, kad tika publicēts galīgais lēmums, uzskatot, ka šajos gadījumos tiesām pastāv acīmredzami juridiski starptautiskas apvienošanās šķēršļi).
 - Prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar Komisijas praksi un judikatūru izmeklēšanas procesa uzsākšana neietekmē pasākuma veidu un tādēļ tā nevar kalpot par *dies ad quem*, jo tai katrā ziņā būtu jāatbilst galīgā lēmuma publicēšanas datumam Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
 - No otras puses, neesot pamatojuma saturiskajiem ierobežojumiem, kas ar lēmumu tiek uzlikti atzītai tiesiskai palāvībai laika posmā no sākotnējā lēmuma līdz galīgajam lēmumam, to attiecinot tikai uz darījumiem Ķīnā un Indijā. Saskaņā ar judikatūru šī tiesiskā palāvība esot jāattiecina uz visām darbībām jebkurā trešā valstī.

Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — Altadis/Komisija

(Lieta T-400/11)

(2011/C 282/72)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Altadis, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji — J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, abogados, un M. Muñoz de Juan, abogada)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par pieņemamu un apmierināt izteikto lūgumu sniegt pierādījumus;
- atzīt par pieņemamiem un apmierināt šajā prasībā izvirzītos atcelšanas pamatus;
- atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir atzīts, ka *TRLIS* 12. panta 5. punktā, to piemērojot tādai līdzdalības iegādei, kuras rezultātā tiek iegūta kontrole, ir valsts atbalsta pazīmes;
- pakārtoti — atcelt lēmuma 4. pantu tiktāl, ciktāl tajā atgūšanas rīkojumu paredzēts piemērot darījumiem, kas noslēgti pirms šeit pārsūdzētā galīgā lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
- pakārtoti — atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu un, pakārtoti, 4. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz darījumiem Marokā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2011. gada 12. janvāra Lēmumu C(2010) 9566 par uzņēmuma finanšu nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu ārvalsts uzņēmumā.

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā lietā T-399/11 *Banco de Santander* un *Santusa Holding*/Komisija.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 12. maija spriedumu lietā F-50/09 *Livio Missir Mamachi di Lusignano*/Komisija 2011. gada 27. jūlijā iesniedza *Livio Missir Mamachi di Lusignano*

(Lieta T-401/11 P)

(2011/C 282/73)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Livio Missir Mamachi di Lusignano* (*Kerkhove-Avelgem*, Beļģija) (pārstāvji — *F. Di Gianni*, *R. Antonini*, *G. Coppo* un *A. Scalini*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 12. maija spriedumu lietā F-50/09 *Livio Missir Mamachi di Lusignano*/Eiropas Komisija, ar ko ir noraidīta prasība, kuru *Livio Missir Mamachi di Lusignano* ir iesniedzis saskaņā ar EKL 236. pantu un Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu un kurā ir lūgts atcelt iecelējinstiitūcijas 2009. gada 3. februāra lēmumu un piespriest Komisijai atlīdzināt morālo un materiālo kaitējumu, kas radies sakarā ar *Alessandro Missir Mamachi di Lusignano* un viņa sievas slepkavību;
- piespriest Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam un viņa pārstāvētajiem *Alessandro Missir Mamachi di Lusignano* tiesību un saistību pārņēmējiem naudas summu kā viņiem nodarītā morālā un materiālā kaitējuma atlīdzību un kā morālā kaitējuma atlīdzību, kurš cietušajam nodarīts pirms nāves;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir kļūdaini uzskatījusi par nepieņemamu prasību par morālā kaitējuma atlīdzināšanu, kas ir nodarīts apelācijas sūdzības iesniedzējam, *Alessandro Missir* un viņa mantiniekiem.
 - Pamatojot šo pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka, pirmkārt, Civildienesta tiesa nelogiski, kļūdaini un diskriminējoši ir piemērojusi tā saukto atbilstības noteikumu, saskaņā ar kuru lietai un priekšmetam ir jābūt identiskiem tikai sūdzībā, kas iesniegta saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, un prasībā, kas iesniegta saskaņā ar Civildienesta 91. pantu, nevis lūgumā atbilstoši to 90. panta 1. punktam un sūdzībā atbilstoši 90. panta 2. punktam. Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka atbilstības noteikuma interpretācija, ko sniegusi Civildienesta tiesa, paredz ierobežojumu pamattiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā īstenošanai, kas tostarp paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir kļūdaini atzinusi, ka Komisija ir atbildīga par nodarīto kaitējumu tikai 40 % apjomā.
 - Pamatojot šo pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Civildienesta tiesa ir kļūdaini novērtējusi saistību starp Komisijas prettiesisko rīcību un šīs bezdarbības iespējamām sekām, jo ierēdnim nodarītais kaitējums bija šīs iestādes nolaidības tiešas un paredzamas sekas. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka, lai gan kaitējumu izraisījuši dažādi savstarpēji saistīti apstākļi, Komisija kopā par slepkavu ir jāatzīst par solidāri atbildīgu par kaitējuma atlīdzību. Tādējādi prasība atlīdzināt kaitējumu, ko apelācijas sūdzības iesniedzējs iesniedzis pret Komisiju, ir jāapmierina 100 % apjomā.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir kļūdaini atzinusi, ka Komisija, samaksājot *Alessandro Missir* mantiniekiem Civildienesta noteikumos paredzētos pabalstus, esot pilnībā atlīdzinājusi kaitējumu, par kuru tā ir atbildīga.

— Pamatojot šo pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka, ņemot vērā principus, kas izriet no Kopienų pastāvīgās judikatūras, pabalsti, izņemot Civildienesta noteikumu 73. pantā paredzētos pabalstus, nevar aizstāt kaitējuma atlīdzību, jo šie pabalsti atšķiras no kaitējuma atlīdzības saskaņā ar vispārējām tiesībām pēc cēloņa, nosacījumiem un mērķa. Tādējādi, tā kā Komisija nav pilnībā atlīdzinājusi kaitējumu, par kuru tā ir atbildīga, ir jāpiespriež Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam kaitējuma atlīdzību pietiekamā apmērā, lai garantētu pilnīgu kaitējuma atlīdzību, kurš nodarīts noslepkavotajam ierēdnim un viņa tiesību un saistību pārņēmējiem.

Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — *Preparados Alimenticios del Sur*/Komisija

(Lieta T-402/11)

(2011/C 282/74)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Preparados Alimenticios del Sur*, SL (Murcia, Spānija) (pārstāvis — I. Acero Campos, abogado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt lēmumu nosūtīt lietu par lūgumu atbrīvot no nodokļiem atpakaļ izskatīšanai Spānijas muitas iestādēm;

— uzlikt Komisijai pienākumu izlemt *Prealisur S.L.* iesniegto lūgumu atbrīvot no nodokļiem, kas tieši ietekmē *Zukan S.L.* iesniegto lūgumu;

— lai Komisija varētu izlemt iesniegto lūgumu, uzlikt tai pienākumu veikt vajadzīgos pasākumus un rīcību, ieskaitot pret Spānijas Muitas pārvaldi, lai iegūtu visu lūguma izlemšanai vajadzīgo informāciju, ieskaitot dokumentus, ko Komisija apgalvo, ka ir pieprasījusi no Spānijas muitas, bet nav saņēmusi;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Eiropas Komisijas 2011. gada 29. jūnija lēmumu par lietas par lūgumu atbrīvot no nodokļiem nosūtīšanu atpakaļ Spānijas pārvaldes iestādēm prasītājas iesniegtā lūguma izlemšanai (lieta Nr. 003-004-005-006-2009 RRPP-J Y REC 04/10) tās izlemšanai vajadzīgās informācijas trūkuma dēļ. Spānijas Muitas pārvalde iepriekš bija nosūtījusi minēto lietu Komisijai saskaņā ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienų Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti zināmi Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka istenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienų Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), panti.

— Prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts konkrēti 872. un 873. pants, jo prasītājam netika paziņots nodoms pieņemt tai nelabvēlīgu lēmumu, kas tai būtu ļāvis par to iesniegt apsvērumus, un tā netika informēta par to, ka Eiropas Komisija bija nosūtījusi Spānijas Muitas pārvaldei informācijas pieprasījumu un tādējādi tika pagarināts termiņš lūguma izlemšanai.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts tiktāl, ciktāl šajā tiesību normā nav paredzēts, ka muitas pieļautajai kļūdei būtu jābūt aktīvai, kā apgalvo Komisija, nosūtot atpakaļ lietu informācijas trūkuma dēļ iestādei, kas ir pieļāvusi kļūdu, proti, Spānijas Muitas pārvaldei.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Komisijas Reglaments un konkrēti tā pielikums, kurā ir ietverts Eiropas Komisijas darbinieku labas administratīvās prakses kodekss attiecībā ar sabiedrību.

— Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka ar lēmumu ir pārkāpti vispārīgie labas pārvaldības principi, labas administratīvās prakses vadlīnijas un ieinteresēto personu tiesības uz informāciju. Saskaņā ar prasītājas teikto Komisija arī nav iesniegusi nevienu dokumentu, ko tā ir pieprasījusi, kā arī nav sniegusi nekādu atbildi par šajā prasībā minēto lēmumu.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta Eiropas Savienības Pamattiesību harta.

— Prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts konkrēti minētās hartas 41., 42., 47., 48. un 51. pants.

Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — Axa Mediterranean/Komisija**(Lieta T-405/11)**

(2011/C 282/75)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Maljorka, Spānija) (pārstāvji — J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero un M. Muñoz de Juan, abogados)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par pieņemamu un apmierināt iesniegto lūgumu veikt pierādījumu savākšanas pasākumus;
- atzīt par pieņemamiem un apmierināt šajā prasībā ietvertos pamatus tiesību akta atcelšanai;
- atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir noteikts, ka TRLIS [Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli konsolidētā redakcija)] 12. panta 5. punktā ir ietverti valsts atbalsta elementi;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir noteikts, ka TRLIS 12. panta 5. punktā ir ietverti valsts atbalsta elementi, kad to piemēro tādai līdzdalības iegādei, ar kuru tiek iegūta kontrole;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 4. pantu tiktāl, ciktāl tajā ir noteikts, ka atgūšana veicama attiecībā uz darījumiem, kas noslēgti pirms pārsūdzētā galīgā lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu un, pakārtoti, 4. pantu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz darījumiem, kas ir veikti Meksikā un Turcijā; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt šīs tiesvedības izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2011. gada 12. janvāra Lēmumu C(2010) 9566 par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs [uzņēmuma finanšu nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu ārvalsts uzņēmumā].

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši, kādi jau ir izvirzīti lietā T-399/11 Banco de Santander un Santusa Holding/Komisija.

Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — Prosegur Compañía de Seguridad/Komisija**(Lieta T-406/11)**

(2011/C 282/76)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A (Madride, Spānija) (pārstāvji — J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro un M. Muñoz de Juan, abogados)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par pieņemamu un apmierināt iesniegto lūgumu sniegt pierādījumu;
- atzīt par pieņemamiem un apmierināt šajā prasībā izvirzītos atcelšanas pamatus;
- atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir atzīts, ka TRLIS 12. panta 5. punktā ir valsts atbalsta pazīmes;
- pakārtoti — atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir atzīts, ka TRLIS 12. panta 5. punktā, to piemērojot tādai līdzdalības iegādei, kuras rezultātā tiek iegūta kontrole, ir valsts atbalsta pazīmes;
- pakārtoti — atcelt lēmuma 4. pantu tiktāl, ciktāl tajā atgūšanas rīkojumu paredzēts piemērot darījumiem, kas noslēgti pirms šeit pārsūdzētā galīgā lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī;
- pakārtoti — atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu un, pakārtoti, 4. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz darījumiem Argentīnā, Peru un Kolombijā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2011. gada 12. janvāra Lēmumu C(2010) 9566 par uzņēmuma finanšu nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu ārvalsts uzņēmumā.

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā lietā T-399/11 Banco de Santander un Santusa Holding/Komisija.

Prasība, kas celta 2011. gada 26. jūlijā — SRF/Padome

(Lieta T-407/11)

(2011/C 282/77)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: SRF Ltd (New Delhi, Indija) (pārstāvji — F. Graafsma un J. Cornelis, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

- atcelt Padomes 2011. gada 13. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 469/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1292/2007, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu Indijas izcelsmes polietilēntereftalāta (PET) plēves importam (OV L 129, 1. lpp., turpmāk tekstā — “apstrīdētā Regula”); un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu galveno pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto Regulu tiek pārkāpts 9. panta 6. punkts Padomes 2009. gada 30. novembra Regulā (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽¹⁾, jo

- 1) Pirmkārt, minētajā pantā ir paredzēts, ka antidempinga maksājums, ko piemēro eksportētājiem vai ražotājiem, kas tika informējuši par sevi, bet kas netika iekļauti pārbaudāmo sarakstā, nepārsniedz vidējo, svērto dempinga starpību, kas konstatēta izlasē pārbaudītajām pusēm, kur neņem vērā nulles un *de minimis* starpības. Nosakot SRF antidempinga maksājumu 15,5 % apmērā, ar apstrīdēto Regulu tiek pārkāpts šis noteikums, jo vidējā, svērtā dempinga starpība, kas konstatēta izlasē pārbaudītajām pusēm, kuru vidējā dempinga starpība nav nulle vai *de minimis* starpība, ir zemāka kā 15,5 %; un
- 2) Otrkārt, nosakot, ka eksportētājam ir jāpieprasa starposma pārbaude atbilstoši 11. panta 3. punktam Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009, lai piemērotu 9. panta 6. punktu, situācijā, kurā pastāvošās antidempinga maksājuma likmes tiek pielāgotas pēc tam, kad spēku zaudē līdzvērtīgi kompensējoši pasākumi, ar apstrīdēto Regulu ievieš nosacījumu 9. panta 6. punktā, kas nav skaidri paredzēts šī noteikuma tekstā, kas rada nepieļaujamu interpretāciju, ko veic Padome.

⁽¹⁾ OV L 343, 51. lpp. (konsolidētā versija)

Prasība, kas celta 2011. gada 28. jūlijā — Maharishi Foundation/ITSB (“TRANSCENDENTAL MEDITATION”)

(Lieta T-412/11)

(2011/C 282/78)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (pārstāvis — A. Meijboom, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2011. gada 24. marta lēmumu lietā R 1293/2010-2;
- piespriest atbildētajam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “TRANSCENDENTAL MEDITATION” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 41., 44. un 45. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8246647

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt attiecībā uz daļu no precēm un pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt un nododot lietu atpakaļ pārbaudītajam jaunai izskatīšanai

Izvirzītie pamati: prasītāja izvirza četrus pamatus: (i) Padomes Regulas Nr. 207/2009 75. panta un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome nepieņēma lēmumu, skaidri pamatojoties uz Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tomēr uzskatīja, ka preču zīme “TRANSCENDENTAL MEDITATION” ir sugas vārds; (ii) Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini nolēmusi, ka preču zīmei neesot atšķirtspējas; (iii) Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini secinājusi, ka preču

zīme sastāv tikai no norādēm, kas tirdzniecībā var noderēt, lai apzīmētu preču vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem prasītāja ir pieteikusi preču zīmes reģistrāciju, īpašības; un (iv) Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini nolēmusi, ka attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, saistībā ar kuriem pieteikta reģistrācija, preču zīme nav ieguvusi atšķirtspēju tās izmantošanas rezultātā.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedumu lietā F-49/10 De Nicola/EIB 2011. gada 3. augustā iesniedza Carlo De Nicola

(Lieta T-418/11 P)

(2011/C 282/79)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburga) (pārstāvis — L. Isola, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Investīciju banka

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- grozīt Civildienesta tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedumu lietā F-49/10 par:
- lēmuma atcelšanu, kurš ietverts 2010. gada 11. maija elektroniskajā vēstulē, kurā EIB nav ļāvusi īstenot administratīvo procedūru un ir noraidījusi mēģinājumu strīdu atrisināt mierizlīguma ceļā, netieši atsakoties atlīdzināt ārstēšanās izdevumus EUR 3 000,00 apmērā;
- piespriest EIB atlīdzināt summu EUR 3 000,00 apmērā, ko apelācijas sūdzības iesniedzējs izdevis par lāzerterapiju, kura viņam izrakstīta un veikta Itālijā, kā arī procentus, vērtības revalvāciju un tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza šādus pamatus.

A) Par faktiskajiem apstākļiem

- 1) Apelācijas sūdzības iesniedzējs ir iebildis, ka viens no viņa prasījumiem ir sagrozīts un par otru nav lemts.
- 2) Viņš ir iebildis pret iestādes privilģēto stāvokli; tā atkal esot tikai norādījusi atsevišķus faktus, ko Civildienesta tiesa pēc tam uzskatījusi par pierādītiem.

B) Par prasījumu atcelt tiesību aktu.

- 3) Apelācijas sūdzības iesniedzējs ir lūdzis atcelt tam ar 2010. gada 11. maija elektronisko vēstuli paziņoto lēmumu daļā, kurā EIB ir atteikusies iecelt trešo ārstu, ir atteikusies sākt starpniecības procedūru saskaņā ar Civildienesta noteikumu 41. pantu un ir atteikusies atlīdzināt viņam izdevumus EUR 3 000,00 apmērā, kas samaksāti par lāzerterapiju, kura viņam izrakstīta un veikta Itālijā.
- 4) Civildienesta tiesa ir atzinusi prasību par nepieņemamu daļā par atteikumu iecelt trešo ārstu, pieņemot, ka prasītājam būtu bijis jāiesniedz sūdzība par neesošu 2008. gada 24. marta lēmumu, nenorādot saikni starp pārsūdzēto lēmumu un lēmumu, ko tā uzskata par nelabvēlīgu, un nepaskaidrojot to, saskaņā ar kādiem noteikumiem EIB ārsta sniegtais atzinums būtu kļuvis par EIB izdotu noraidošu lēmumu.
- 5) Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka atzinums kā iekšējs procesuāls akts neatņem tiesības un to nekad nevar pārsūdzēt patstāvīgi.

Civildienesta tiesa savukārt ir mainījusi visu agrāko judikatūru un nolēmusi paredzēt trīs mēnešu termiņu jebkura iekšējā procesuālā akta pārsūdzēšanai, nosakot, ka termiņi prasību celšanai tiesā sākas tajā pašā dienā, kad darbinieks iesniedz lūgumu, neatkarīgi no lēmuma pieņemšanas un pat nezinot tā pamatojumu.

- 6) Prasītājs apstrīd visu noteikumu sistēmu, kuri paredzēti publisko tiesību iestādēm, ko Civildienesta tiesa, šķiet, piemēro EIB, kura ir organizēta kā privāta banka un kuras darbiniekiem ir darba līgums atbilstoši privāttiesībām. Tādējādi akti, kas uz viņiem attiecas, nav administratīvi akti, ar tiem nav īstenota publiskā vara, tie nav valsts varas darbība un uz tiem neattiecas tiesiskuma prezumpcija, tāpēc tie nekādi nav salīdzināmi ar ierēdņiem, un pat nav nepieciešams uzreiz padarīt stabilus šos organizatoriskos aktus, kas izdoti kā jebkurā privātā bankā.
- 7) Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējs iebilst, ka pamatojums ir nelōģisks daļā, kurā ir izslēgta viņa atvainojamā maldība, uzskatot, ka viņš ir zinājis par tiesību aktu, kas paziņots vienīgi viņa aizstāvim.
- 8) Visbeidzot, viņš iebilst, ka jebkurā tiesību sistēmā spēkā neesošs tiesību akts ir pārsūdzams jebkurā laikā, ne tikai īsajā termiņā, kas paredzēts atceļamiem tiesību aktiem [un] pēc kura sākas noilgums.

- 9) Attiecībā uz starpniecības procedūru saskaņā ar Civildienesta noteikumu 41. pantu apelācijas sūdzības iesniegšanas norāda, ka jautājums nav par procesuālu nosacījumu un ka tādējādi Civildienesta tiesa prettiesiski pielīdzinot to administratīvai prasībai, kura ir jāiesniedz Savienības ierēdņiem, kura savukārt ir obligāta un kas nosaka vēlākās tiesvedībai tiesā apjomu.
- 10) Attiecībā uz pārsūdzību daļā, kurā ir atteikts sākt minēto starpniecības procedūru, apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Civildienesta tiesas nolēmums ir prettiesisks, jo banka nekad nedrīkstot šo procedūru atteikt.
- No tā izriet, ka, pirmkārt, nekāds pamatojums nevar tiesiski attaisnot šo atteikumu un, otrkārt, ja darbinieka prasījums tiek apmierināts, tad attiecīgi jāiestājas bankas pastipriņošanai atbildībai un tai ir noteikti jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 11) Attiecībā uz netiešo atteikumu atlīdzināt izdevumus par lāzertterapiju *De Nicola* norāda, ka pamatojuma trūkums skaidri liecinot par pilnvaru pārsniegšanu, jo atteikt atlīdzību tiesiski var tikai trijos gadījumos, bet formāla akta neesamība atbilst pilnīgai spēkā neesamībai, par ko tādējādi var iesniegt sūdzību jebkurā laikā.
- 12) Visbeidzot par prettiesisku ir noteikti jāatzīst nolēmums, kurā Civildienesta tiesa ir atturējusies pieņemt lēmumu, uzskatīdama, ka tai nav visu vajadzīgo elementu.
- C) Par prasījumu piespriet atlīdzināt izdevumus.

- 13) Civildienesta tiesa ir atzinusi šo prasījumu par nepieņemamu *lis pendens* dēļ, jo *lis pendens* iebilde Reglamentā nav paredzēta. Turklāt tā nav norādījusi, kā šajā gadījumā var būt identiski prasījumi starp lietu, kas tiek izskatīta tiesā pirmajā instancē, un lietu, kas tiek izskatīta apelācijas instancē; tāpat tā nav paskaidrojusi, kā un kas ir pierādījis faktiskos apstākļus, ar kuriem pamatots minētais nolēmums.
- 14) Visbeidzot prasītājs uzskata, ka apelācijas sūdzības apmierināšana un pārsūdzētā sprieduma grozīšana prasa jauna lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem, tostarp par tiesāšanās izdevumiem tiesvedībā pirmajā instancē.

Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — Ellinika Touristika Akinita/Komisija

(Lieta T-419/11)

(2011/C 282/80)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ellinika Touristika Akinita AE (Atēnas, Grieķija)
(pārstāvis — N. Fragkakis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā apmierināt prasību;
- atcelt apstrīdēto Komisijas lēmumu, kurš ir ticis adresēts Grieķijas Republikai;
- piespriet kopā ar procentu maksājumu atmaksāt visas summas, kas, izpildot apstrīdēto lēmumu, iespējami ir tikušas tieši vai netieši "atgūtas" no prasītājas;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdz atcelt Grieķijas Republikas izpildīto Komisijas 2011. gada 24. maija Lēmumu C(2011) 3504, galīgā redakcija, par valsts atbalstu, kas piešķirts atsevišķiem kazino Grieķijā (valsts atbalsts C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009)).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus tiesību akta atcelšanai.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis kļūdaini interpretēts un piemērots LESD 107. panta 1. punkts un ir sniegts nepietiekams pamatojums, tādējādi pārkāpjot LESD 296. pantu. It īpaši, strīdīgais pasākums: i) nesniedz *Parnitha* un *Corfu* kazino nekādas finanšu priekšrocības, kas būtu radušās valsts līdzekļu nodošanas rezultātā; ii) nav selektīva rakstura un iii) nevar ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, nedz arī izkropļo vai apdraud konkurenci.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis kļūdaini interpretēts un piemērots Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 14. panta 1. punkta pirmais teikums. It īpaši: i) nelikumīgs valsts atbalsts var tikt atgūts tikai no patiesajiem atbalsta saņēmējiem un ii) personas, kas ir patiesās labuma no strīdīgā pasākuma ieguvējas (proti, kazino klienti) un atgūšanas lēmuma adresāti (proti, *Corfu*, *Parnitha* un *Thessaloniki* kazino), kuros nebija jāmaksā ieejas maksa, nav identiski.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis kļūdaini interpretēts un piemērots iepriekš minētās regulas 14. panta 1. punkta otrais teikums. Strīdīgā atbalsta atgūšana ir pretrunā: i) tiesiskās paļāvības principam un ii) samērīguma principam.

**Prasība, kas celta 2011. gada 6. augustā — Qualitest FZE/
Padome****(Lieta T-421/11)**

(2011/C 282/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Qualitest FZE (Dubaija, Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvji — M. Catraín González, lawyer, E. Wright un H. Zhu, Barristers)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

— atcelt Padomes 2011. gada 23. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 503/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 136, 36. lpp), un Padomes 2011. gada 23. maija Lēmumu 2011/299/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 136, 65. lpp), tiktāl, ciktāl tie piemērojami prasītājam; un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi pienākumu, kas tai paredzēts LESD 296. pantā — sniegt pamatojumu, kāpēc prasītājs ir ietverts apstrīdētajos noteikumos.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, neiekļaujot apstrīdētajos noteikumos nekādu pamatojumu, atbildētāja ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību, jo:

— pamatojuma neesamība liedz prasītājam efektīvi darīt zināmu savu viedokli par informāciju vai pierādījumiem, kas vērsti pret to; un

— šīs nepilnības rada būtisku atbildētājas pienākumu pārkāpumu attiecībā uz apstrīdētajiem noteikumiem un padara tos par spēkā neesošiem tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka prasītājs bija iesaistīts Irānas kodolprogrammas sastāvdaļu sagādē un ka tiesiskie nosacījumi, lai iekļautu [prasītāju], ir izpildīti.

**Prasība, kas celta 2011. gada 4. augustā — Cementos Molins/
Komisija****(Lieta T-424/11)**

(2011/C 282/82)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cementos Molins SA (Sant Vicenç dels Horts, Spānija) (pārstāvji — C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas un M. López Garrido, abogadas)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja saskaņā ar LESD 263. pantu lūdz atcelt Eiropas Komisijas 2011. gada 12. janvāra lēmumu lietā Nr. C 45/2007 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs [uzņēmuma finanšu nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu ārvalsts uzņēmumā], ko īstenojusi Spānija ⁽¹⁾.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. pants.

— Prasītāja uzskata, ka ar lēmumu ir pārkāpts LESD 107. pants tiktāl, ciktāl tajā tiek uzskatīts, ka *TRLIS [Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli konsolidētā redakcija)]* 12. panta 5. punktā paredzētā uzņēmuma finanšu nemateriālās vērtības norakstīšana nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu ārvalsts uzņēmumā ir uzskatāma par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Prasītāja uzskata, ka minētajā norakstīšanā nav priekšrocības elementa, netiek ietekmēta tirdzniecība Kopienas iekšienē, kā arī nav selektivitātes elementa.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās paļāvības princips un pienākums norādīt pamatojumu saistībā ar tiesiskās paļāvības principu.

— Šis pamats ir iedalīts divās daļās, no kurām abas attiecas uz apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. un 3. punktā noteikto tiesiskās paļāvības laikposmu.

— Otrā pamata pirmā daļa: galvenokārt, tiesiskās pašāvības principa pārkāpums. Prasītāja norāda, ka tiesiskai pašāvībai būtu jāaizsargā pret atbalsta atgūšanu no visiem atbalsta saņēmējiem līdz dienai, kad apstrīdētais lēmums ir publicēts, jo ar lēmuma par [procedūras] uzsākšanu publicēšanu nepietiekot, lai novērstu tiesisko pašāvību, kas ir radusies, pamatojoties uz Eiropas Komisijas paziņojumiem Eiropas Parlamentā.

— Otrā pamata otrā daļa: pakārtoti, tiesiskās pašāvības principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums. Prasītāja uzskata, ka Eiropas Komisija ir pieļāvusi kļūdu, no tiesiskās pašāvības laikposma izslēdzot visu dienu, kurā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī tika publicēts lēmums par procedūras uzsākšanu, kurā tika pieņemts apstrīdētais lēmums. Pirmkārt, tas tā esot tādēļ, ka no Koptienu tiesiskā regulējuma izriet, ka termiņa pēdējā diena ir pilnībā jāuzskata kā termiņā ietilpstoša, un, otrkārt, tādēļ, ka minētās dienas izslēgšana no tiesiskās pašāvības laikposma apstrīdētā lēmuma rezolūтивajā daļā neatbilst tā pamatojumam.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips saistībā ar tiesiskās pašāvības principu.

— Prasītāja norāda, ka nav samērīgi, ka tiesiskās pašāvības principa piemērošanai apstrīdētā lēmuma 1. panta 4. punkta gadījumā Komisija pieprasa, lai pastāvētu tieši juridiski šķēršļi uzņēmumu pārrobežu apvienošanās jomā.

(¹) OV, 21.05.2011., L 135, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2011. gada 3. augustā — Grieķijas Republika/Komisija

(Lieta T-425/11)

(2011/C 282/83)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — P. Mylonopoulos un K. Boskovits)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2011. gada 24. maija Lēmumu C(2011) 3504, galīgā redakcija, par valsts atbalstu, kas piešķirts atsevišķiem kazino Grieķijā (valsts atbalsts C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009)).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus tiesību akta atcelšanai.

1) **Ar pirmo pamatu** tiek apgalvots, ka ir ticis kļūdaini interpretēts LESD 107. panta 1. punkts attiecībā uz valsts atbalsta jēdzienu.

Prasītāja it īpaši apgalvo, ka atbildētāja ir kļūdaini uzskatījusi, ka samazinātas ieejas maksas piemērošana atsevišķos kazino ir sniegusi tiem priekšrocību samazinātu valsts ieņēmumu veidā. Turklāt iespējamie atbalsta saņēmēji neatrodas juridiski un faktiski salīdzināmā situācijā ar citiem Grieķijā strādājošajiem kazino, Koptienu iekšējā tirdzniecība nav tikusi ietekmēta un konkurence iekšējā tirgū nav tikusi izkropļota.

2) **Ar otro pamatu** tiek apgalvots, ka, kvalificējot valsts atbalstu, ir sniegts nepiemērots, nepilnīgs un pretrunīgs pamatojums.

Prasītāja it īpaši apgalvo, ka pamatojums ir pretrunīgs tādēļ, ka tajā ir pieļauts, ka zemākas ieejas maksas noteikšana var radīt klientu skaita palielinājumu attiecīgajos kazino, bet tai pat laikā tajā ir apstrīdēts, ka klientu skaita palielināšanās rezultātā pieaugs arī valsts ieņēmumi. Turklāt pamatojums ir nepilnīgs attiecībā uz pierādījumu par priekšrocības pastāvēšanu un to, ka ir ietekmēta Koptienu iekšējā tirdzniecība. Pamatojums ir acīmredzami kļūdaini attiecībā uz pierādījumiem par pasākuma selektīvo raksturu.

3) **Ar trešo pamatu** tiek apgalvots, ka ar atbalsta atgūšanu tiek pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 (¹) 14. pants.

Prasītāja it īpaši apgalvo, ka atbalsta atgūšana nav tikusi pieprasīta no patiesajiem atbalsta saņēmējiem, t.i., to kazino klientiem, kuri ir piemērojuši zemākas ieejas maksas. Turklāt atbalsta atgūšana ir pretrunā vispārīgajam tiesiskās pašāvības principam, ņemot vērā *Symvoulio tis Epikrateias* iepriekšējo judikatūru un atbildētājas rīcību, kā arī vispārīgajam samērīguma principam tiktāl, ciktāl tās rezultātā iespējamajiem atbalsta saņēmējiem tiek uzlikti nesamērīgi un nepamatoti maksājumi un nostiprināta to kazino konkurētspēja, kuros tiek piemērota ieejas maksa EUR 12 apmērā.

- 4) **Ar ceturto pamatu** tiek apgalvots, ka atbildētāja ir veikusi kļūdainu atgūstamo summu aprēķinu.

Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja nav varējusi precīzi aprēķināt atbalsta saņēmēju iespējami gūto priekšrocību un nav ņēmusi vērā ietekmi, kādu samazinātas ieejas maksas piemērošana radīja vai varēja būt radījusi uz pieprasījumu.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 1. augustā — Maharishi Foundation/ITSB (“MÉDITATION TRANSCENDANTALE”)

(Lieta T-426/11)

(2011/C 282/84)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (pārstāvis — A. Meijboom, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2011. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 1294/2010-2;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “MÉDITATION TRANSCENDANTALE” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 35., 41., 44. un 45. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8246704

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt attiecībā uz daļu no precēm un pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt un nododot lietu atpakaļ pārbaudītājam jaunai izskatīšanai

Izvirzītie pamati: prasītāja izvirza četrus pamatus: (i) Padomes Regulas Nr. 207/2009 75. panta un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome nepieņēma lēmumu, skaidri pamatojoties uz Regulas par Kopienas preču

zīmi 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tomēr uzskatīja, ka preču zīme “MÉDITATION TRANSCENDANTALE” ir sugas vārds; (ii) Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini nolēmusi, ka preču zīmei neesot atšķirtspējas; (iii) Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini secinājusi, ka preču zīme sastāv tikai no norādēm, kas tirdzniecībā var noderēt, lai apzīmētu preču vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem prasītāja ir pieteikusi preču zīmes reģistrāciju, īpašības; un (iv) Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini nolēmusi, ka attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, saistībā ar kuriem pieteikta reģistrācija, preču zīme nav ieguvusi atšķirtspēju tās izmantošanas rezultātā.

Prasība, kas celta 2011. gada 4. augustā — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Komisija

(Lieta T-429/11)

(2011/C 282/85)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Spānija) (pārstāvji — J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, un J. Domínguez Pérez, abogado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu;

— pakārtoti, daļēji atcelt lēmuma 1. panta 4. un 5. punktu;

— pakārtoti, atcelt lēmuma 4. pantu vai to attiecīgi grozīt;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus šīs tiesvedības izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Eiropas Komisijas 2011. gada 12. janvāra lēmuma lietā Nr. C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs [uzņēmuma finanšu nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu ārvalsts uzņēmumā], ko īstenojusi Spānija (turpmāk tekstā — “Lēmums”), 1. panta 1. punktu.

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, uzskatot, ka *Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* [(Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli konsolidētā redakcija] (turpmāk tekstā — “*TRLIS*”) 12. panta 5. punkts ietver valsts atbalstu tiktāl, ciktāl tajā tiek atļauta uzņēmuma nemateriālās vērtības norakstīšana nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu sabiedrībās ārpus Kopienas teritorijas, ir pārkāpts LESD 107. un 108. pants.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, uzskatot, ka, lai konstatētu, ka pasākums ir pilnībā prettiesisks valsts atbalsts, pietiek ar to, ka tā piemērošana atsevišķās situācijās ir uzskatāma par atbalstu, ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un procesuāls pārkāpums.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, Lēmumā konstatējot, ka:
 - i) pasākums kopumā ir prettiesisks atbalsts, tostarp attiecībā uz tādām valstīm kā Ķīna vai Indija un citām valstīm, kurās ir pierādīta vai var tikt pierādīta tiešu juridisku šķēršļu esamība uzņēmumu pārrobežu apvienošanās jomā, un ka
 - ii) pasākums ir valsts atbalsts, kas ir pilnībā prettiesisks, tostarp tiktāl, ciktāl tiek atļauti atskaitījumi no finanšu nemateriālās vērtības saistībā ar vairākuma līdzdalības iegūšanu ārvalstu uzņēmumos ārpus Savienības teritorijas, ir pārkāpts samērīguma princips.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, atkāpjoties no vadlīnijām tiešo nodokļu jomā un administratīvās prakses, Komisija ir pārkāpusi tiesiskās palāvēības principu un vienlīdzīgas attieksmes principu.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, nepārbaudot faktisko šķēršļu uzņēmumu apvienošanās jomā ārpus Kopienas teritorijas precīzo raksturu, Komisija ir pārkāpusi labas pārvaldības principu.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka attiecībā uz Lēmumā atzīto tiesisko palāvēību ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un kļūda vērtējumā.
- 7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Lēmums nav pienācīgi pamatots.

Prasība, kas celta 2011. gada 4. augustā — Telefónica/ Komisija

(Lieta T-430/11)

(2011/C 282/86)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Telefónica, SA* (Madride, Spānija) (pārstāvji — *J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, un J. Domínguez Pérez, abogado*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu;
- pakārtoti, daļēji atcelt lēmuma 1. panta 4. un 5. punktu;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 4. pantu vai tajā izdarīt atbilstošus grozījumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus izdevumus, kas saistīti ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2011. gada 12. janvāra lēmuma lietā Nr. C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs, ko īstenojusi Spānija.

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši, kā jau ir izvirzīti lietā T-429/11 *BBVA/Komisija*.

Prasība, kas celta 2011. gada 4. augustā — Iberdrola/ Komisija

(Lieta T-431/11)

(2011/C 282/87)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Iberdrola, SA* (Bilbao, Spānija) (pārstāvji — *J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, un J. Domínguez Pérez, abogado*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu;
- pakārtoti, daļēji atcelt lēmuma 1. panta 4. un 5. punktu;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 4. pantu vai tajā izdarīt atbilstošus grozījumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus izdevumus, kas saistīti ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2011. gada 12. janvāra lēmuma lietā Nr. C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs, ko īstenojusi Spānija.

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši, kā jau ir izvirzīti lietā T-429/11 *BBVA/Komisija*.

Prasība, kas celta 2011. gada 3. augustā — *Europäisch-Iranische Handelsbank/Padome*

(Lieta T-434/11)

(2011/C 282/88)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Europäisch-Iranische Handelsbank AG* (Hamburga, Vācija) (pārstāvji — *S. Gadhia* un *S. Ashley*, Solicitors, *H. Hohmann*, lawyer, *D. Wyatt*, Queen's Counsel, un *R. Blakeley*, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes Lēmuma 2011/299/KĀDP ⁽¹⁾ I pielikuma B tabulas 1. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atcelt Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 503/2011 ⁽²⁾ I pielikuma B tabulas 1. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atzīt Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP ⁽³⁾ 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu par nepiemērojamu attiecībā uz prasītāju;

— atzīt Padomes Regulas (ES) Nr. 961/2010 ⁽⁴⁾ 16. panta 2. punktu par nepiemērojamu attiecībā uz prasītāju, un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi procesuālās prasības, jo

— tā nav sniegusi atbilstošu, precīzu un pietiekamu pamatojumu un

— nav ievērojusi tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot to, vai prasītājas iekļaušanas kritēriji attiecībā uz apstrīdētajiem pasākumiem bija izpildīti, jo darījumi saistībā ar kuriem prasītāja ir iekļauta, bija atļauti vai arī saskaņā ar kompetentās valsts iestādes (Vācijas centrālā banka) noteikumiem un norādēm.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi prasītājas tiesisko palāvību attiecībā uz to, ka pret prasītāju netiks piemēroti ierobežojoši pasākumi, pamatojoties uz rīcību, ko bija atļāvusi valsts kompetentā iestāde. Pakārtoti, piemērojot prasītājai sankcijas šādos apstākļos, esot pārkāpti tiesiskās drošības un prasītājas tiesību uz labu pārvaldību principi.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājas iekļaušana ir pretrunā ar prasītājas tiesībām uz īpašumu un/vai tiesībām nodarboties ar uzņēmējdarbību un ir acīmredzams samērīguma principa pārkāpums.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, ja pilnvaras, pamatojoties uz kurām rīkojās atbildētāja, ir ierobežotas, tās ir pretlikumīgas, ņemot vērā, ka tas ir pretrunā samērīguma principam.

⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 23. maija Lēmums 2011/299/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2011 L 136, 65. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2011. gada 23. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 503/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2011 L 136, 26. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV 2010 L 195, 39. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2010. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (ES) Nr. 423/2007 (OV 2010 L 281, 1. lpp.).

Vispārējās tiesas 2011. gada 14. jūlija rīkojums — *Apotheke DocMorris/ITSB* (zaļa krusta attēls)

(Lieta T-173/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Tiesvedības valoda — vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 179, 03.07.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 14. jūlija rīkojums — *Apotheke
DocMorris/ITSB (Zaļa un balta krusta attēls)*

(Lieta T-196/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/90)

Tiesvedības valoda — vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 179, 03.07.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 12. jūlija rīkojums —
SNCF/ITSB — Infotrafic (“infotrafic”)

(Lieta T-491/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/91)

Tiesvedības valoda — franču

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 13, 15.01.2011.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 5. jūlija spriedums — V/Parlaments

(Lieta F-46/09) ⁽¹⁾

(Civildienests — Līgumdarbinieks — Pieņemšanas darbā nosacījumi — Fiziskā piemērotība — Medicīniskā apskate saistībā ar pieņemšanu darbā — Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Ārsta noslēpums — Medicīnisko datu nodošana starp iestādēm — Tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību)

(2011/C 282/92)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: V (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — É. Boigelot un S. Woog, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — K. Zejdová un S. Seyr)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāja prasījumu atbalstam: Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs (pārstāvji — M. V. Pérez Asinari un H. Kranenborg)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt 2008. gada 18. decembra medicīnisko atzinumu par fizisko nepiemērotību un, otrkārt, prasība atcelt prasītājam iepriekš izteiktā darba piedāvājuma atsaukumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt 2008. gada 19. decembra lēmumu, ar kuru Eiropas Parlaments ir atsaucis V iepriekš izteikto darba piedāvājumu;
- 2) piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt V naudas summu EUR 25 000 apmērā;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) Eiropas Parlaments sedz savus, kā arī atlīdzina prasītāja tiesāšanās izdevumus;
- 5) persona, kas iestājusies lietā — Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs — sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 11, 16.01.2010, 40. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 20. jūlija spriedums — Gozi/Komisija

(Lieta F-116/10) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Pienākums sniegt palīdzību — Civildienesta noteikumu 24. pants — Advokātu izdevumu, kas radušies tiesvedībā valsts tiesā, atlīdzināšana)

(2011/C 282/93)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Sandro Gozi (Roma, Itālija) (pārstāvis — G. Passalacqua, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un J. Baquero Cruz)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītāja lūgums atlīdzināt viņam radušos tiesāšanās izdevumus kriminālprocesā dalībvalsts tiesā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) S. Gozi atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 55, 19.02.2011., 38. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 5. jūlija rīkojums — Coedo Suárez/Padome

(Lieta F-73/10) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Netieši izteikts lēmums noraidīt prasību par zaudējumu atlīdzību, kam seko tiešs lēmums noraidīt minēto prasību — Novēlota iepriekšēja sūdzība par netieši izteiktu noraidīto lēmumu — Nepieņemamība)

(2011/C 282/94)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Angel Coedo Suárez (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — S. Rodrigues, A. Blot un C. Bernard-Glanz, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — K. Zieleskiwicz un M. Bauer)

Priekšmets

Prasība atcelt atbildētājas lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja prasība atlīdzināt zaudējumus un prasība par nodarītā mantiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 301, 06.11.2010., 63. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 5. jūlija rīkojums — Alari/Parlaments

(Lieta F-38/11) (¹)

(Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2009. gada paaugstināšana amatā — Starpiestāžu pārceļšana laikā, kad ierēdnis tiktu paaugstināts amatā nosūtošajā iestādē — Iestāde, kuras kompetencē ir lemt par pārceltā ierēdņa paaugstināšanu amatā)

(2011/C 282/95)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gianluigi Alari (Bertrange, Luksemburga) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J. -N. Louis un É. Marchal, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — S. Alves un M. Ecker)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu par prasītāja nepaaugstināšanu amatā 2009. gada paaugstināšanas amatā ietvaros

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepamatotu;
- 2) Eiropas Parlaments sedz savus, kā arī atlīdzina prasītāja tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 179, 18.06.2011., 22. lpp.

Prasība, kas celta 2011. gada 19. jūlijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-41/11)

(2011/C 282/96)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J. -N. Louis un E. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt OLAF ģenerāldirektora lēmumu noraidīt prasītāja lūgumu pagarināt viņa pagaidu darbinieka lūgumu Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punkta izpratnē

Prasītāja prasījumi:

— atcelt OLAF ģenerāldirektora 2011. gada 11. februāra lēmumu noraidīt viņa lūgumu pagarināt viņa pagaidu darbinieka lūgumu Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punkta izpratnē;

— piespriest Komisija atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2011. gada 12. jūlijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-66/11)

(2011/C 282/97)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvji — S. Rodrigues, A. Blot un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt konkursa "EPSO/AST/111/10 (AST 1)" atlases komisijas priekšsēdētāja pieņemto lēmumu neatļaut prasītājam piedalīties pārbaudījumos

Prasītājas prasījumi:

— galvenokārt:

— atcelt 2011. gada 7. aprīlī pieņemto lēmumu, ar kuru prasītājai tika atteiktas tiesības piedalīties pārbaudījumos konkursa EPSO/AST/111/10 — AST 1 pakāpes sekretāri ietvaros;

- līdz ar to nolemt, ka prasītāja ir atkal jāiekļauj darbā pieņemšanas procesā, kas ir ievadīts ar minēto konkursu, ja vajadzīgs, rīkojot jaunus pārbaudījumus;
- pakārtoti, ja netiktu apmierināta galvenā prasība, *quod non*, piespriet atbildētājam samaksāt provizoriski un *ex aequo et bono* EUR 20 000 apmērā noteiktu naudas summu kā atlīdzību par mantisko kaitējumu, tai pieskaitot nokavējuma procentus atbilstoši likumā noteiktajai likmei, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas;
- katrā ziņā piespriet atbildētājam samaksāt provizoriski un *ex aequo et bono* EUR 20 000 apmērā noteiktu naudas summu kā atlīdzību par morālo kaitējumu, tai pieskaitot nokavējuma procentus atbilstoši likumā noteiktajai likmei, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2011. gada 15. jūlijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-68/11)

(2011/C 282/98)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvji — S. Rodrigues, A. Blot un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru ir izbeigts prasītājas darba līgums uz nenoteiktu laiku

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Eiropas Savienības Civildienesta tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas amatpersonas, kura ir tiesīga slēgt darba līgumus (turpmāk tekstā — “AACC”) 2010. gada 30. septembra lēmumu, ar kuru ir izbeigts viņas darba līgums uz nenoteiktu laiku;
- turklāt tiktāl, ciktāl tas ir vajadzīgs: atcelt AACC 2011. gada 14. aprīļa lēmumu, ar kuru ir noraidīta 2010. gada 23. decembrī saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iesniegtā sūdzība;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2011. gada 20. jūlijā — ZZ/Revīzijas palāta

(Lieta F-69/11)

(2011/C 282/99)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — L. Levi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Revīzijas palāta

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Revīzijas palātas lēmumu neiecelt prasītāju Civīl-kresursu direkcijas direktora amatā un iecelt šajā amatā citu kandidātu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Revīzijas palātas lēmumu iecelt citu kandidātu Civīl-kresursu direkcijas direktora amatā un lēmumu neiecelt šajā amatā prasītāju;
- vajadzības gadījumā atcelt lēmumu noraidīt sūdzību;
- piespriet Revīzijas palātai atlīdzināt materiālo kaitējumu, kas izpaužas kā ar apstrīdētajiem lēmumiem saistītu finan-siālu tiesību (tostarp attiecībā uz karjeru un pensijas tiesībām) zaudējums, un līdz ar to piešķirt viņam šīs tiesības no 2001. gada 1. janvāra;
- piespriet Revīzijas palātai samaksāt simboliski vienu euro kā atlīdzību par morālo kaitējumu;
- piespriet Revīzijas palātai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2011. gada 21. jūlijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-70/11)

(2011/C 282/100)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — F. Frabetti, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu par laikposmu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim

Prasītāja prasījumi:

- atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu par laikposmu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim; precīzāk — šī ziņojuma daļu, ko par šo pašu laikposmu ir sagatavojis Eurostat;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2011. gada 25. jūlijā — ZZ/Komisija**(Lieta F-73/11)**

(2011/C 282/101)

*Tiesvedības valoda — angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Atcelt lēmumu nepieļaut prasītāju atklātā konkursa EPSO/AD/181/10 novērtēšanas pārbaudījumiem

Prasītāja prasījumi:

Prasītāja prasījumi Civildienesta tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Personāla atlases biroja (turpmāk tekstā — “EPSO”) 2010. gada 20. augusta un 2010. gada 15. septembra lēmumus, ar kuriem prasītājam tika paziņots, ka viņš netiek pieļauts atklātā konkursa EPSO/AD/181/10 novērtēšanas pārbaudījumiem (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”);
- turklāt un tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt EPSO 2011. gada 15. aprīļa lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja 2010. gada 10. novembra sūdzība par iepriekš minētajiem lēmumiem (turpmāk tekstā — “noraidījuma lēmums”);
- līdz ar to izdot rīkojumu par prasītāja atpakaļ iekļaušanu atlases procedūrā, vajadzības gadījumā rīkojot jaunus pārbaudījumus
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Civildienesta tiesas 2011. gada 19. jūlija rīkojums — Putterie/Komisija**(Lieta F-31/07 RENV) ⁽¹⁾**

(2011/C 282/102)

Tiesvedības valoda — franču

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu pēc izlīguma izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 117, 26.05.2007., 38. lpp.

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

